Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 15 лютого 2008 року • № 18 (1970) • Ціна вільна

РОСІЯ ГРАЄ...

...УКРАЇНА ТРЕНУЄТЬСЯ

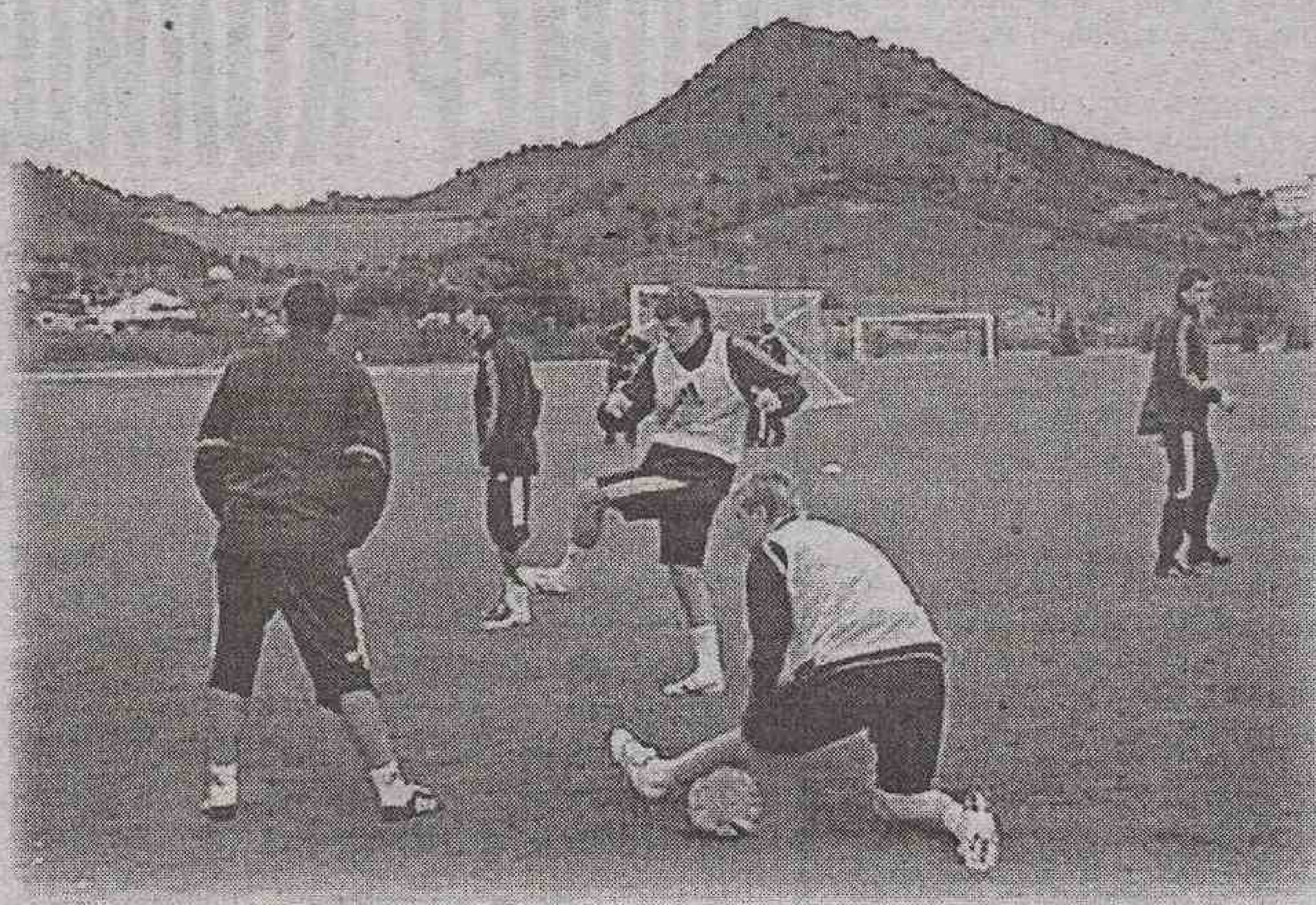

Наш сайт в інтернеті: www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на квітень — до 10 березня.

«Динамо»

БАНГУРА ПОКИ ЩО НА ТРИБУНАХ

Другий контрольний поєдинок на іспанському зборі «Динамо» проводило проти віцечемпіона Польщі ГКС «Белхатов», повідомляє прес-служба клубу.

Як і в першому матчі проти «Зеніта» Юрій Павлович вирішив не змінювати традиції й зіграти двома основними складами. У першому таймі динамівці буквально зачавили суперника – пресинг тривав на половині поля суперників. За перших 45 хвилин гри «Белхатов» лічені рази перетнув середину поля.

Уже на п'ятій хвилині «Динамо» вийшло вперед. Динамівці в центрі поля блискавично розіграли в один дотик комбінацію, результатом якої став пас на Шацьких. Форвард, вийшовши віч-на-віч із воротарем, прийняв нестандартне рішення – бити не став, натомість відпасував на Реброва. Динамівському капітану залишилось лише переправити м'яч у ворота – 1:0!

А от розвинути успіх у нашої команди не вийшло. Моменти тринькались постійно. На 22-й хвилині Шацьких знову вивів на ударну позицію Реброва, але капітан «Динамо» зіграв невпевнено, влучивши у воротаря. Активним був Алієв, який, відчуваючи довіру тренера, намагається проявити себе якнайкраще. Тим не менш, у сьогоднішньому матчі всі його удари не досягали цілі.

У другому таймі поляки перехопили ініціативу в умовного другого складу «Динамо». У підсумку – гол у наші ворота. На 62-й хвилині нападник Рахвал вийшов сам на сам із Рибкою і після удару вище воріт упав у штрафному – суддя вказав на 11-метрову позначку. Претензії динамівців можна зрозуміти – контакт із ногою Рибки в польського гравця був, але вже після неточного удару. Помилкове рішення судді очевидне. Гравець «Белхатова» Петрасяк впевнено реалізував сумнівний пенальті. 1:1.

Матч так і котився до результативної нічиєї, але динамівці таки дочавили суперника на останніх хвилинах. На другій компенсованій хвилині Владислав Ващук перехопив передачу суперника метрах в 25 від воріт, дещо посунувся вперед і ідеально перекинув через воротаря – оборонець, який чатував на м'яч на лінії воріт, був безсилим.

Фінальний свисток зафіксував перемогу «Динамо» з рахунком 2:1. Підготовка триває...

«Динамо» – ГКС «Белхатов» – 2:1 (1:0)

«Динамо» (1-й тайм): Шовковський, Допілка, Михалик, Юссуф, Несмачний, Гіоане, Алієв, Гусєв, Нінкович, Ребров, Шацьких.

«Динамо» (2-й тайм): Рибка, Федорів, Мандзюк, Хачеріді, Ель Каддурі, Дедечко, Ващук, Олійник, Бельгазуані, Майкл, Мілевський.

Голи: Ребров (5), Ващук (90+2) — Петрасяк (63, пен)

За матчем з трибун спостерігали Ісмаель Бангура, який повернувся з Кубка Африканських Націй, Папе Діакате, Карлос Корреа, а також Артем Кравець. Діями партнерів, вочевидь, вони залишились задоволені.

«Арсенал»

ПРО РУМУНСЬКУ ЕКСПРЕСІЮ

Київський «Арсенал» продовжує свій навчально-тренувальний збір у Туреччині. «Каноніри» встигли зіграти два товариські поєдинки, які закінчилися внічию.

Обидва матчі були напруженими й закономірно не виявили переможця. Проти польського «Відзева» Заваров виставив такий склад:

Деонас, Хомин, Литовченко, Распопов, Батальський, Корнєв, Жоземар, Алан, Закарлюка, Кругляк, Шпаков.

2-й тайм

Деонас, Кузнецов, Беньо, Євсеєв, Симоненко, Старогородський, Заваров, Рибальченко, Деметрадзе, Селезньов, Біто.

Гол на рахунку Батальського, який прагне застовпити за собою місце в основі на друге коло.

Проти румунського «Чахлаула» «каноніри» надійно зіграли в обороні, що не завжди спостерігалося в чемпіонаті України, але не змогли жодного разу розпечатати ворота суперника. Склад «Арсеналу» в матчі проти румунів був таким:

Рева, Кузнецов, Распопов, Литовченко, Симоненко, Хомин (Євсеєв), Старогородський, Жоземар (Алан), Біто (Шпаков), Селезньов, Пошкус (Деметрадзе).

Гра була рівною і запальною. В кінці першого тайму команди навіть пішли стіною одна на одну. Особливо бурхливо висловлював свої емоції тренер румунів. Почули його навіть команди, котрі тренувалися на сусідніх полях і прибігли, аби заспокоїти їх.

Олександр ОЗІРНИЙ.

«Таврія»

ПОПЕРЕДУ ЩЕ ТРИ СПАРИНГИ

«Таврія» ппербуває на другому завершальному тренувальному зборі в турецькій Анталії. Щоденні дворазові тренування й теоретичні заняття поєднуються з великою кількістю контрольних матчів з українськими командами, а також з клубами ближнього й дальнього зарубіжжя. З двох спарингів, запланованих на 13 лютого, кримчани провели тільки один. Справа в тому, що керівництво польської «Ягеллонії» після двох поспіль поразок від «Кривбасу» й «Ворскли» зі спільним рахунком 2:8 вирішило взяти тайм-аут і детально розібрати ці матчі, проігнорувавши запланований на 13 лютого контрольний поєдинок з «Таврією». Довелося тренерському штабу «Таврії» вносити корективи до плану підготовки команди і, погодивши це з керівництвом овідіопольського «Дністра», провести спаринг з цією командою увечері, а не вдень, як передбачалося раніше.

На цей матч «Таврія» вийшла в такому складі: Тодич, Першин, Бойко, Назаров, Ільницький, Маркович, Любенович, Артеменко, Зборовський, Ідахор, а також македонський футболіст, що приїхав на перегляд. Окрім цих гравців, у матчі в складі «Таврії» виходили: воротар Дикань, а також потенційні новачки, що знаходяться на перегляді, з Польщі і Хорватії. Через легкі ушкодження не змогли вийти на поле Голайдо, Гоменюк і Діньов. А ось у Йокшаса справи вже йдуть на краще. Андріус вреться в бій і, судячи з усього, зіграє 17 лютого з «Іллічівцем» і «Волинню». Кримчани вирішили долю поєдинку з «Дністром» вже в перші півгодини гри. На 28-й хвилині Любенович подав кутовий, а Бойку залишалося тільки підставити голову. Через п'ять хвилин голеву крапку в атаці, розпочатій тим же Любеновичем, поставив Лакі Ідахор. До речі, нігерієць цілком міг би в цій зустрічі добитися хет-трику, але не реалізував пару вигідних моментів. У результаті — перемога «Таврії» з рахунком 2:0. До повернення на Батьківщину, запланованого на 23 лютого, кримчани зіграють з «Іллічівцем», луцькою «Волинню» і полтавською «Ворсклою». На 27 лютого запланована традиційна зустріч керівництва клубу, тренерського штабу й гравців з уболівальниками й представниками мас-медіа. А наступного дня в прямому ефірі ДТРК «Крим» транслюватиметься зустріч ветеранів «Таврії», керівництва клубу й тренерського штабу, присвячена 50-річному ювілею команди. Враховуючи, що весняна частина чемпіонату починається саме в ці дні, ювілейні торжества будуть проведені в другій половині травня, після закінчення 17-го чемпіонату.

Борис ЛЕВІН.

Трагедія

ПОМЕР КОЛИШНІЙ ГРАВЕЦЬ «ШАХТАРЯ»

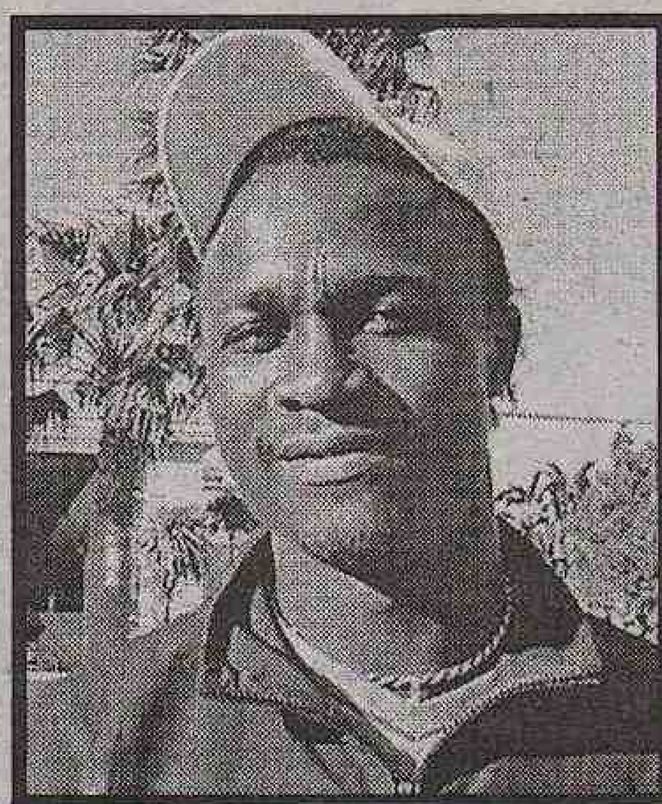

Днями сталася трагічна подія, яка потрясла всіх, хто так чи інакше пов'язаний з донецьким «Шахтарем». На 34-му році життя перестало битися серце Ассана Ндіайє.

Ассан захищав честь донецького колективу на початку нинішнього століття. Любителям футболу, уболівальникам донецької команди сенегалець Ндіайє запам'ятався непоступливим в боротьбі на футбольному полі, відкритою, доброзичливою людиною в житті. У нього був по-справжньому «шахтарський» характер.

За роки, проведені в «Шахтарі» (з 2001 по 2003), Ассан Ндіайє допоміг команді крок за кроком йти до нових і нових досягнень. Яскрава, самобутня гра зробила Ассана улюбленцем донецьких уболівальників. А в збірній Сенегалу Ндіайє також мав авторитет, адже товариші по команді обирали його своїм капітаном.

Сенегальський оборонець Ассан Ндіайє помер у вівторок в Дакарі на 34-му році життя. Як повідомило Національне телебачення, екс-гравець донецького «Шахтаря» помер від тяжких наслідків нетривалої хвороби, але якої саме, джерело не уточнило. Додамо, що влітку 2003 року, коли сенегалець несподівано залишив Донецьк, він говорив, що йому потрібне лікування артрозу (хронічне захворювання суглобів). У складі національної збірної Сенегалу Ассан брав участь у Кубку Африки в 2000 році, а в 2002-му в складі «Шахтаря» став чемпіоном і володарем Кубка України. У Донецьку гравець виступав під 13-м номером. «Цей номер мені приносить успіх», — заявив тоді Ассан на своїй перщій прес-конференції. Із сенегальським оборонцем «гірникам» явно щастило – окрім прямих обов'язків в обороні, Ассан непогано прилучався до атак, що приносили успіх, зокрема в історичній першій перемозі «Шахтаря» над «Динамо» в Києві в чемпіонатах України (2:1).

А потім був ще один гол у ворота «Динамо», після чого президент киян Ігор Суркіс заявив, що Ассан — найнезручніший для його команди гравець «Шахтаря».

«Шахтар»

У ФІНАЛ — ЧЕРЕЗ НАЛЬЧИК

Донецький «Шахтар» провів останній контрольний поєдинок перед турніром La Manga Cup. Суперником «гірників» була польська «Легія». Як повідомляє прес-служба «гірників», досі в лазареті знаходяться Рац, Чигринський, Вілліан, а Даріо Срна відновлюється після напружених останніх поєдинків.

«Легія» (Варшава, Польща) – «Шахтар» (Донецьк, Україна) — 2:4 (0:2)

«Шахтар»: Пятов (Вірт, 46), Хюбшман (Єзерський, 46), Кучер, Шевчук, Левандовський (Дуляй, 46), Фернандиньо (Жадсон, 46), Вукич (Прийомов, 46), Гай, Кравченко (Гладкий, 46), Полянський (Причиненко, 65), Адріано (Брандау, 46)

Голи: Адріано (37, 42), Гладкий, 57, Брандау (64) - Гржелак (67), Да Силва (78)

Перевага «гірників» не викликала сумнівів, але в голи втілилася тільки в другій половині першого тайму – двічі відзначився Адріано, який з кожним поєдинком грає все краще. В другому таймі «гірники» довели рахунок до розгромного і дозволили полякам відквитати два м'ячі. Можливо, сталося це в рамках програми «Україна та Польща — разом до Євро-2012»? Але те, що сталося під кінець зустрічі, ставить моє припущення під сумнів. «Гірники» подавали кутовий і, як це постійно буває в штрафному, точилася боротьба за позицію, яка переросла в бійку. Найактивнішим був Брандау, котрого Луческу, від гріха подалі, відправив до роздягальні, а арбітр передчасно свиснув про закінчення зустрічі.

А ось перший поєдинок на Кубку Ла Манги видався для «гірників» несподівано важким.

«Шахтар» (Донецьк, Україна) – «Нордсьялланд» (Фарум, Данія) - 2:2 (1:1, 6:4 — по пенальті)

«Шахтар»: Шуст, Срна, Єзерський (Кучер, 46), Левандовський, Гай (Шевчук, 46), Полянський (Вукич, 46), Хюбшман, Фернандиньо, Жадсон (Адріано, 46), Вілліан (Кравченко, 59), Гладкий (Прийомов, 78)

Голи: Гладкий (19), Фернандиньо (68) - Педерсен (20, 50).

Серія післяматчевих пенальті: 3:2 - Фернандиньо, 3:2- Олесен (воротар), 4:2 - Адріано, 4:3 - Кильдентофт, 5:3 - Срна, 5:4 - Черені, 6:4 - Левандовський, 6:4 Енсен (воротар).

Регламент Кубка Ла Манги такий, що команда, яка поступилася хоч би в одному матчі, повністю позбавляє себе шансів на головний приз. Втім, перед грою з «Нордсьялландом» про це не думалось. «Шахтар» був безперечним фаворитом. Скромний, хай і міцний, данський середняк міг протиставити більш класному суперникові тільки жагуче бажання перемогти й високу самовіддачу.

Початок матчу вийшов нервовим, багатим на технічний брак і бідним на небезпечні моменти біля воріт. «Шахтар», зрозуміло, виглядав сильнішим, і весь час намагався зруйнувати оборонні побудови данців. Але ті не здавалися, і наполегливо руйнували всі конструктивні задумки підопічних Мірчи Луческу.

Втім, нулі на табло світилися недовго. На 19 хвилині один з них змінився одиницею, після того, як Жадсон зробив пас праворуч Срні, а той видав відмінну передачу Гладкому, якому залишилося лише чітко її замкнути.

Але данські «тигри» визвірилися, і вже через хвилину прибрали з табло другий нуль. Педерсен завершив атакуючі зусилля своєї команди могутнім ударом низом.

До кінця першої половини зустрічі в «Шахтаря» було кілька можливостей покарати зухвалих мешканців півночі за непокірність. Найреальніший шанс втратив Гладкий. Позиція в нього була відмінна, але м'яч, що називається, не ліг на ногу.

Початок другого тайму підніс «гірникам» неприємний сюрприз – данцям вдалося вирватися вперед. Такий розклад ніяк не входив в плани «Шахтаря». Тому донеччани стали нагнітати тиск на ворота данців. Виходило не завжди, давалася взнаки втома, що накопичилася в ході тренувальних занять. Але все-таки рахунок був зрівняний. У середині другого тайму «гірники» виконували кутовий. Срна подав, а Фернандиньо підставив голову - 2:2. Здавалося, що зараз «Шахтар» додасть обертів і вирве перемогу ще в основний час. Активності, дійсно, стало більше, тільки на результаті це ніяк не позначилося.

Треба відзначити, що публіка, котра зібралася на трибунах, була не в курсі того, що буде далі. Як тільки суддя сповістив про кінець основного часу, багато глядачів покинули стадіон, упевнені у тому, що зафіксована нічия. Словом, пропустили найцікавіше. Перший і останній удари данців відбив П'ятов і приніс «гірникам" перемогу, відправивши «Шахтар» грати з переможцем пари «Спартак» (Нальчик) – «Ліллестрем» (в цьому поєдинку перемогла команда з Росії – 3:1).

«Зоря»

ВОЛЬОВА ПЕРЕМОГА ТА НІЧИЯ З ПОЗИЦІЇ СИЛИ

Як повідомляє прес-служба луганської «Зорі», 11 лютого відбувся черговий контрольний матч команди. Цього разу суперником луганців була команда, котра займає третє місце в чемпіонаті Вірменії — «Міка». Матч проходив в напруженій боротьбі. Футболісти з Вірменії першими відкрили рахунок в цьому поєдинку, а пізніше подвоїли його. «Зорі» довелося відігруватися. Спочатку Голоперов скоротив розрив в рахунку, а через кілька хвилин Салхі відновив рівновагу. Остаточну крапку в цьому матчі поставив Шевчук, чітко реалізувавши пенальті.

«Зоря» (Луганськ) - «Міка» (Вірменія) - 3:2

Голи: Голоперов (67), Салхі (72), Шевчук (80, пн.)

Склад «Зорі»: Бажан - Савін, Лебединець, Бояринцев (Пуліз 68), Петковіч (Джемісон 46, Жутаутас 64), Буньєвчевич, Трусевич (Зеленбаба 57), Зелді (Салхі 46), Шевчук, Голоперов, Бровкін (Матяж 66).

А в наступному матчі луганці схрестили зброю з краснодарською «Кубанню», яка цього сезону вилетіла до першої російської ліги. Українці володіли великою перевагою, та матч закінчився з рахунком 0:0.

КОМАНДИ	КОНТРОЛЬНІ МАТЧІ
ДНІПРО (Олег Протасов)	«Анжі» Росія – 0:1, «Сатурн» Росія – 0:1, «Ордабаси» Казахстан - 0:0, «Ваккер» Австрія – 0:0, «Слован» Чехія – 4:1 (Ротань, Воробей, Назаренко 49, з пенальті, Воробей), «Бананц» Вірменія – 3:0 (Самодін, Гусєв, Матюхин), «Гьонгнам» Південна Корея – 0:1, «Краковія» Польща – 4:1 (Ротань, Воробей, Назаренко, Мазилу).
ШАХТАР (Мирча Луческу)	«Луч-Енергія» Росія – 3:0 (Луїс Адріану, Срна, Брандау, з пенальті), «Кельн» Німеччина – 3:1 (у свої ворота, Луїс Адріану – 2), «Бейтар» Ізраїль – 3:0 (Фернандиньо, Левандовський, Гай), ЦСКА Росія – 3:1 (Фернандиньо, Брандау, у свої ворота), «Динамо» – 2:2 (по пенальті – 2:3) (Фернандиньо-2, обидва з пенальті), «Легія» Польща – 4:2 (Адріану-2, Гладкий, Брандау), «Нордселланд» Данія – 2:2 (по пенальті – 4:2) (Гладкий, Фернандинью).
ДИНАМО (Юрій Сьомін)	«Пахтакор», Узбекистан – 0:1, «Левськи» Болгарія – 2:1 (Нінкович, Гусєв), БАТЕ, Білорусь – 1:1 (Морозюк, з пенальті), «Бананц» Вірменія – 1:0 (Морозюк, з пенальті), «Спартак» М Росія – 3:0 (Ребров, Корреа, Гусєв), «Црвена Звєзда» Сербія – 1:1 (Гіоане), ЦСКА Росія – 2:1 (Ібричич, Алієв). «Шахтар» – 2:2 (по пенальті – 2:3) (Юссуф, Шацьких), «Зеніт» Росія – 2:2 (Кравець, Алієв), «Бельшатов» Польща – 2:1 (Ребров, Ващук).
МЕТАЛІСТ (Мирон Маркевич)	«Москва» Росія – 0:0, «Крилья Совєтов» Росія – 0:0, «Аль-Арабі» ОАЕ – 4:0 (Валяєв, Едмар, Девич, Курилов), "Хакоах-Амідар" Ізраїль – 3:5 (Едмар, Курилов, Давидов), Збірна Ейлату – 4:0 (Діденко, Девич-2, Ребенок), „Томь" (Росія) – 0:3, «Сморгонь» Білорусь - 1:1 (Зезе).
ЧОРНОМОРЕЦЬ (Віталій Шевченко)	«Терек» Росія – 0:2, «Торпедо» Росія – 1:3 (Левига), «Вікторія» Чехія – 4:1 (Васкес-2, Левига-2), ОФК (Сербія) – 0:0.
ТАВРІЯ (Михайло Фоменко)	«Нива» – 1:1 (Дорош), «Фенікс-Іллічівець» – 3:1 (Дорош-2, Гатієв), «Олімпі» Грузія – 3:0 (О. Ротань, Зельмикас, Цимакуридзе), «Курувчі» Узбекистан – 1:0 (Цимакуридзе), «Сибір» Росія – 1:1 (Дорош), 2:1 (Гоменюк, автогол), «Баник» Чехія – 2:2 (Дорош, Гоменюк), «Спартак» Нч Росія – 1:0 (Йокшас), «Жетису» Казахстан – 1:0 (Кутарба), «Зімбру» Молдова – 1:1 (Гоменюк). «Заглембе» Польща – 2:0 (Ідахор, Галюза), «Полонія» Польща – 1:0 (Гоменюк).
МЕТАЛУРГ Зп (Анатолій Чанцев)	«Спартак» Нч Росія – 2:1 (Кабанов-2), 2:0 (Любарський, Лазарович), «Нефтчі» Азербайджан – 1:1 (Аржанов), «Динамо» Тб Грузія – 2:1 (Лазарович, Кабанов), «Аустрія» (Австрія) – 2:1 (Годин, Кабанов). «Гурник» Польща – 2:1 (Степаненко, Кабанов), «Політехніка» Румунія – 2:1 (Тимченко, Косирін), «Херес» Іспанія – 1:2 (Годин), «Гурник» (Польща) – 2:1 (Степаненко, Кабанов).
КРИВБАС (Олег Таран)	«Спартак» Нч Росія – 1:3 (Мотуз, з пенальті), 0:2, «Нефтчі» Азербайджан – 1:2 (Мотуз, з пенальті), «Сибір» Росія – 4:3 (Радченко, Мотуз, Мелащенко, Мельник), «Заглембе» Польща – 2:1 (Бюлюкбаші-2). «Заглембе» Польща – 2:1 (Бюлюкбаші-2), «Работнічки» Македонія – 1:1 (Мелащенко), «Динамо» Барнаул, Росія – 3:2 (Іващенко-2, Булку). «Зестафоні» (Грузія) - 0:1, «Ягеллонія» Польща – 6:1 (Шагойко, Мотуз-2, Опря-2, Костишин).
ЗОРЯ (Олександр Косевич)	«Енергі» Німеччина – 0:8 , «Казахмис» Казахстан – 2:0 (Салхі, Конюшенко), «Тегу» Корея – 2:0 (Шевчук, Матяж), «Терек» Росія – 0:0, «Анжі» Росія – 0:0, «Рот-Вайс» Німеччина – 0:0. МТК Угорщина – 1 :1 (Бровкин). «Міка» (Вірменія) – 3:2 (Голоперов, Салхі, Шевчук, 80, з пенальті), «Кубань» (Росія) – 0:0.
АРСЕНАЛ (Олександр Заваров)	«Сибір» Росія – 2:2 (Селезньов, Кузнецов), «Динамо» Тб Грузия – 2:2 (Закарлюка, Селезньов), «Сибір» Росія – 4:1 (Деметрадзе, Селезньов, Заваров), «Карл Цейс» Німеччина – 2:1 (Селезньов, Заваров), «Клуж» Румунія – 2:0, «Зімбру» Молдова – 5:4 (Закарлюка, Алан, Жоземар-2, Деметрадзе), ЦСКА – 6:0 (Жоземар, Закарлюка, Рибальченко, Біто, Селезньов, Симоненко), «Жетису» Казахстан – 5:0 (Кругляк, Жиль, Симоненко, Селезньов, Рибальченко), «Відзєв» Польща – 1:1 (Батальський), «Чахлаул» (Румунія) – 0:0.
КАРПАТИ (Валерій Яремченко)	«Гагри» Грузія – 2:0 (Ткачук, Омельченко), «Амкар» Росія – 0:1, «Загреб» (Хорватія) – 3:1 (Кожанов-2, Кобин). «Динамо» Грузія – 1:1 (Кирильчик).
ХАРКІВ (Володимир Безсонов)	«Волга» Росія – 0:1, «Сибір» Росія – 3:2 (Піхур-2, Смалько), «Оцелул» Румунія – 1:1 (Аладашвілі), «Динамо» М Росія – 1:3 (Білий), «Стандарт» Азербайджан – 0:4, «Дачія» Молдова – 1:0 (Федецький), «Університатя» Румунія – 2:0 (Чеберячко, Федецький).
МЕТАЛУРГ Д (Сергій Ященко)	«Оцелул» Румунія – 3:2 (Тимченко-2, Касьянов), «Брно» Чехія – 0:1, «Носта» Росія – 1:0 (Ситник).
ВОРСКЛА (Микола Павлов)	«Кайрат» Казахстан – 1:2 (Чижов), «Сибір» Росія – 0:0, «Дачія» Молдова – 0:0, «Стандард» Азербайджан – 1:0 (Джакобія), «Відзєв» Польща – 1:1 (Деспотовський), «Ягеллонія» Польща – 2:1 (Чичиков, Деспотовський).
НАФТОВИК (Валерій Городов)	«Кайрат» Казахстан – 0:0, «Оцелул» Румунія – 3:3 (Котенко, Снітко-2), «Банник» Чехія – 2:1 (Кретов, Кирилов), «Амкар» Росія – 0:3. «Шахтар» С Білорусь – 1:1 (Іванов), Румунський клуб(друга ліга) – 5:0 (Котенко, Каракевич, Антипов, Єсип, Шептицький), «Динамо» Тб. Грузія – 3:1 (Шернас, Кирилов, Підкоритов), «Полонія» Польща – 1:0 (Балабанов).
ЗАКАРПАТТЯ (Володимир Шаран)	збірна Закарпаття – 5:1 (Шопін, з пенальті, Платон, Чарльз-2, Бабич). «Пітешті» Румунія – 2:2 (Пісний, Платон).

«Нафтовик»

ЗНОВУ — ТУРЕЧЧИНА

Не встигли охтирці повернутися з одного, збору, як вже вирушили на другий. Команда взяла курс на Туреччину. У склад делегації увійшло двадцять п'ять футболістів. Воротарі: Величко, Куслій, Шпук; оборонці: Валуца, Карпенко, Монахов, Нефедов, Олефір, Птачик, Сердюк; півоборонці: Іванов, Зайчук, Котенко, Кретов, Кикоть, Снитко, Антипов, Шарпар, Кучис, Бідненко; нападники: Єсип, Каракевич, Шептицький, Балабанов, Андрухов.

На берегах Босфору заплановано провести ряд спарингів, в яких команда награє склад, яким вона виступатиме в другому колі. Вже проведено два матчі. В першому підопічні Валерія Городова перемогли «Динамо» (Тбілісі) — 3:1, а в другому — румунський клуб першого дивізіону, з рахунком 5:0. В першому матчі відзначились Шернас та Кирилов, а в другому — Котенко, Каракевич, Єсип, Антипов, Шептицький. Звертає на себе увагу поява в тренувальному таборі «нафтовиків» литовського нападника Шернаса, який на батьківщині виступав за «Ветру». Крім того, найближчим часом до команди мають приєднатися ще ряд потенційних новачків.

Микола МОСКВІН.

«Металург» Д

З ПЕРЕМОГОЮ — НА БАТЬКІВЩИНУ

Сергію Ященку є над чим розмірковувати.

І знову підопічні Сергія Ященка здобули впевнену перемогу на навчально-тренувальних зборах на Кіпрі. Цього разу опонентом донеччан був клуб першої російської ліги «Носта» (Новотроїцьк). Наші співвітчизники проявили характер і волю до перемоги і завдяки голу, який забив у другому таймі Ситник, відсвяткували перемогу з рахунком 1:0. 11 лютого команда повернулась до Донецька. На даний момент відомо, що донеччани проявляють інтерес до двох гравців вірменського «Бананца»: Арарата Мікаеляна та Самвела Мелконяна — обидва 1984 р.н. Вони сподобались наставнику донеччан в недавньому спарингу на Кіпрі, в якому «Металург» переміг суперника з рахунком 2:0. Голи забили Даниловський (28) та Воловик (36). Крім того, зараз ведуться переговори щодо придбання двох гравців, які мають досвід виступу на високому рівні. До початку чемпіонату підопічні Сергія Ященка планують зіграти ще ряд спарингів, в яких визначиться основа клубу, яка гратиме в другому колі.

Микола МОСКВІН.

«Ворскла»

ДЕСПОТОВСЬКИЙ — ФАХІВЕЦЬ ПО ПОЛЯКАХ

Матчем проти команди «Ягеллонія» з польського Бєлостока, яка займає на проміжному фініші дев'яте місце в турнірній таблиці Польщі, стартувала низка контрольних поєдинків «Ворскли» на завершальному етапі навчально-тренувальних зборів в Туреччині.

«Ворскла» – «Ягеллонія» (Бєлосток, Польща) – 2:1 (1:0).

«Ворскла» (1 тайм): Долганський, Песков, Медведєв, Даллку, Цуррі, Ярмаш, Кулаков, Маркоський, Кравченко, Янузі, Чичиков.

«Ворскла» (2 тайм): Чуваєв, Джуричич, Чижов, Гришай, Деспотовський, Платонов, Стоймирович, Вовкодав, Грумич, Кіровський, Джакобія.

Голи: Чичиков (45), Деспотовський (76) – Фалковський (68).

З перших хвилин підопічні Миколи Павлова почали пресингувати, і полякам залишалося лише стежити за своїми оборонними порядками. І, треба визнати, це в них виходило досить непогано після того, як були зроблені висновки з розгрому від криворізького «Кривбаса» (6:1). Шанси для взяття воріт у ворсклян мали Цуррі, Маркоський і Кравченко, але забити судилося лише під завісу першої 45-хвилинки. Іскрометна триходівка Маркоський – Кравченко – Чичиков завершилася точним ударом останнього вже в порожні ворота – 1:0.

Загальна картина гри не змінилася і в другій половині гри. Але, незважаючи на це, футболістам «Ягеллонії» вдалося зрівняти рахунок, підловивши «біло-зелених» на контратаці. Бруно точно відпасував на Фалковського, і хавбек польського клубу спокійно зрівняв рахунок. Не минуло й десяти хвилин, як Джакобія в своєму фірмовому стилі обвів на фланзі трьох і віддав м'яч на Деспотовського. Філіп зіграв на випередження, і забив свій другий гол у футболці «Ворскли» в неофіційній зустрічі. Першим, нагадаємо, він також розпечатав «рамку» польського клубу «Відзєва». До кінця зустрічі розрив у рахунку, якщо рахувати змарновані моменти, повинен був збільшитись, але Гришай, Грумич, Джакобія та інші своїми можливостями не скористалися.

Наступний спаринг ворсклян проведуть з клубом першого російського дивізіону — новокузнецьким «Металургом-Кузбасом».

Олексій ЄРШОВ.

«Закарпаття»

УЖГОРОДЦІ ПЕРЕМОГЛИ «ЛІБЕРТІ»

Підопічні Володимира Шарана провели черговий спаринг в Угорщині. Їхнім суперником був клуб з Румунії «Ліберті». Статистичні дані поєдинку немає ніякого сенсу наводити, оскільки грали майже всі, хто перебував на зборі. Перемога була на боці наших співвітчизників — 2:1. Голами відзначились Костянтин Бабич та Андрій Пісний. Стало відомо, що ужгородці вирішили відмовитись від нігерійського легіонера Сандея, який перебував на перегляді. Гравець з Африки має дуже низький рівень готовності.

Вадим ЦУКРОВ.

ФК «Харків»

НА ПЕРЕГЛЯДІ ДИНАМІВЕЦЬ МІЛЬКО

Свій перший поєдинок на зборах провів ФК «Харків». Як повідомляє прес-служба клубу, суперником муніципалів була команда з Румунії «Університатя».

Забивши по голу до та після перерви, «Харків» здобув заслужену перемогу. Перший тайм пройшов доволі спокійно, але тим не менш українці забили – передачею з правого флангу Кахабера Аладашвілі скористався Євген Чеберячко.

В другому таймі румуни пішли вперед і у підопічних Безсонова з'явився простір, щоб проводити контратаки. Але гол стався в результаті певного казусу. Воротар румунів вибив м'яч у поле, але прямо на Федецького. Артем побачив, що кіпер румунів не встиг зайняти місце у воротах і метрів з 35-ти відправив круглого до сітки воріт. Міг Федецький забити ще раз, але не реалізував вихід сам на сам.

Матч проти «Університаті» «Харків» провів у такому складі: Худжамов, Городов, Соколенко, Гунчак, Самборський (Гринченко, 46), Березовчук, Сучков (Федецький, 60), Мілько (Піхур, 60), Чеберячко, Аладашвілі, Рибейро.

В цьому поєдинку 60-хвилин відіграв опорний півоборонець київського «Динамо» Вадим Мілько, який знаходиться на перегляді. Відсутні зараз у складі «Харкова» також Максим Білий, котрий у складі юніорської збірної (U-19) приймає участь у турнірі «Кубок Атлантики» в Лас-Пальмасі, та білорус Олексій Панковець.

«Кривбас»

НАОСТАНОК — ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА

8 лютого криворізький «Кривбас» провів свій перший з двох запланованих на цей день контрольних поєдинків. Суперником криворізької команди став клуб першої російської ліги — «Металург-Кузбас» (Новокузнецьк). Зустріч пройшла в невисокому темпі та закінчилася з рахунком 0:0.

«Кривбас»: Лесько, Котелюх, Ебанда, Ндрека, Рожков, Грицук, Іващенко, Грановський, Мелащенко (Коломоєць, 61), Данилюк (Божинськи, 46), Іванов (Зільс, 46).

9 лютого закінчився другий навчально-тренувальний збір криворізького «Кривбаса» в Туреччині.

Останнім суперником української команди стала команда «Ягеллонія» (Польща), що посідає 9-ту сходинку турнірної таблиці чемпіонату Польщі.

Зустріч пройшла за відчутної переваги української команди та принесла перемогу «Кривбасу» з рахунком 6:1.

На перерву команди пішли за рахунку 2:1. В «Кривбасі» відзначились Шагойко та Мотуз. Після перерви криворіжці забили ще чотири «сухі» м'ячі (Опря-2, Мотуз, Костишин).

«Кривбас»: Боровик (Хіді, 46), Шагойко, Мельник, Бюлюкбаші, Мотуз, Радченко, Сачко, Лисицький, Костишин, Ковальчук, Опря.

РОМАН СМІШКО ПЕРЕХОДИТЬ ДО «ВЕТРИ»

25-річний голкіпер Роман Смішко, права на якого належали футбольному клубу «Кривбас», з лютого цього року виступатиме в складі литовської команди «Ветра» з Вільнюса. Не зумівши закріпитись у складі криворізького клубу, Смішко останній рік провів, граючи в чемпіонаті Білорусі в складі команди «Сморгонь».

«Металіст»

БІЛОРУСИ ЗЛЯКАЛИСЯ?

Як і більшість українських команд, харківський «Металіст» проводить свій передсезонний збір у Туреччині, повідомляє прес-служба клубу. Тренування харків'ян проходять дуже активно – акцент робиться на силову підготовку. 12 лютого підопічні Мирона Маркевича провели контрольний поєдинок проти білоруського клубу «Сморгонь». Спочатку планувалося, що суперником харківського клубу буде срібний призер чемпіонату Білорусі «Гомель», але після перегляду тренування «Металіста» наставник білорусів відмовився від спарингу. Можливо, не хотів псувати свою репутацію? Тому довелося коригувати плани й грати проти тих же білорусів – футбольного клубу «Сморгонь» (10 місце в чемпіонаті Білорусі).

«Металіст» володів величезною територіальною перевагою і навіть забив швидкий гол, який арбітр не зафіксував через, нафебто, порушення правил Фоміна на кіпері білорусів. Підопічні Маркевича легко створювали моменти, але з такою ж легкістю їх втрачали. А білоруси в другому таймі відкрили рахунок. «Металіст» продовжував гнути свою лінію й зміг відновити паритет. М'яч на рахунку Зезе, який був одним з найкращих в команді.

ПФК «Олександрія»

У ТУРЕЧЧИНІ – БЕЗ ПОРАЗОК

Триває турецький збір олександрійського колективу. Представник Кіровоградської області чемпіонату України в першій лізі базується в готелі «Limra», на березі Середземного моря, недалеко від курортного міста Кремер. Команда проводить два тренування в день, погода тепла, настрій відмінний. Як і планувалося, зіграли вже два спаринги.

Спочатку підопічні Віктора Богатиря зустрілися із ФК «Дьєр ЕТО» (Угорщина). У матчі з середняком вищого дивізіону Угорщини відзначився Олександр Гребенюк, який, нагадаємо, намагався працевлаштуватися в Азербайджані, однак вояж його виявився нетривалим, і футболіст повернувся до розташування клубу перед від'їздом на турецький збір. І в першому ж матчі зумів забити гол. Таким чином, 1:0 на користь українців.

Загалом, матч вирізнявся доволі жорсткою та грубою грою з боку суперника. На щастя для олександрійців, все обійшлося без травм, на відміну від гравців «Волині» та «Оболоні», які також провели спаринг із цією командою.

Наступним суперником українців стала румунська команда «Снагов», яка виступає в румунській Liga III. Поєдинок завершився внічию – 1:1. У складі олександрійців відзначився Максим Сирота, який перебуває в клубі на перегляді. Максим — півоборонець, вихованець донецького «Шахтаря», останнім часом виступав за дубль «Динамо» Москва.

Тренувальний збір у Туреччині триватиме до 20 лютого, – повідомляє сайт фанів олександрійського клубу. За ці дні команда планує провести ще три контрольних поєдинки.

«Десна»

ОПТИМІСТИЧНА НІЧИЯ

Останнім спарингом третього тренувального збору «Десни», який проходив в Євпаторії, стала зустріч чернігівців із могилевским «Савітом», – інформує прес-служба клубу.

«Савіт» минулого сезону був новачком першої ліги білоруського чемпіонату, але закінчив його на першому місці й представляє тепер вищу лігу футболу Республіки Білорусь.

На цю зустріч головний тренер «Десни» Сергій Кучеренко виставив такий склад: Нікітенко, Боровков, Рустамов, Камягін, Щедраков, Євстафієв, Давидов, Старенький, Кучеренко, Сангаре, Манасян.

На 20-й хвилині першого тайму Панчук та Чуланов замінили Рустамова та Камягіна.

Після перерви на поле вийшли: Панченко, Ротань, Швець, Сердюк, Булова.

Не брали участі в матчі та тренувались індивідуально Постолатєв, Кобець (тавмувався у поєдинку з ПФК «Севастополь»), Бабор, Сиротюк, Ничипорук.

У ході зустрічі чернігівська команда мала певну перевагу, були голеві моменти, удари по воротах, але зустріч закінчилась нічиєю — 0:0.

Тренер дуже задоволений грою команди, суперники відзначили високий рівень чернігівської команди та зацікавились деякими гравцями.

Після приїзду до Чернігова команда отримала короткі канікули. Знову зберуться деснянці 15 лютого, тобто сьогодні.

З 25 лютого до 10 березня планується провести четвертий, останній цього міжсезоння, тренувальний збір.

З 15 по 25 лютого команда зіграє кілька товариських зустрічей.

Олексій ШЕВЧЕНКО.

ФК «Львів»

ДО ЄВПАТОРІЇ

Минулої середи об 11:30 футбольний клуб «Львів» автобусом вирушив на третій тренувальний збір до Євпаторії. На кримській землі львів'яни продовжать підготовку до сезону. Головний керманич «синьо-золотих» Степан Юрчишин запросив на збір 25 гравців, які тренуватимуться з командою до 25 лютого.

Це воротарі: Мар'ян Марущак, Андрій Радь, Андрій Бандрівський;

оборонці: Любомир Гальчук, Віталій Романюк, Ігор Ільків, Ростислав Горецький, Володимир Ференц;

півоборонці: Борис Баранець, Григорій Баранець, Андрій Даньків, Валерій Федорчук, Андрій Ханас;

нападники: Дмитро Козьбан, Олег Теплий, Євген Чепурненко, Панас Вадим, Ярослав Сохоцький.

У Києві до команди приєднається нападник Павло Хадзик, який осінню частину сезону провів у складі команди «Княжа» (Щасливе), а тепер допомагатиме Львову. Також у складі ФК «Львів» матимуть змогу потренуватися молоді гравці, на яких великі надії покладає тренерський штаб львівської команди: Михайло Козак, Назар Мавров, Ярослав Сухоцький.

Є на перегляді й чотири молодих футболісти 90-х років народження.

Запланували львів'яни кілька матчів, зокрема, 16 лютого зустрінуться з «Поділлям» (Хмельницький) та 19 лютого з «Енергетиком» (Бурштин).

26 лютого команда повернеться до Львова, а через три дні вирушить до турецької Анталії, де проводитиме заключний тренувальний збір з 1 по 12 березня.

Олександр ПАУК.

«Дністер»

КАЗАХСТАН І РУМУНІЯ – ДВІ ВЕЛИКИХ РІЗНИЦІ

Тренувальний збір овідіопольського «Дністра» в Туреччині у розпалі. Днями підопічні Ігоря Негари провели черговий, третій, контрольний матч. Знову, як і в першому спарингу турецького збору, суперником дністровців був представник елітного дивізіону – цього разу суперліги чемпіонату Казахстану. Йдеться про п'яту команду цієї країни за підсумками сезону-2008 – «Жетису» з Талди-Кургана.

Зустріч, що проходила в Ларі, завершилася перемогою «Дністра» – 2:1. Рахунок у матчі відкрила казахська команда, поціливши у ворота Віталія Жеребкіна на 55-й хвилині. Проте овідіопольці зуміли на тільки відновити рівновагу, й забити переможний м'яч. Обидва голи були забиті в кінці поєдинку: спочатку на 86-й хвилині Тарас Карабін, який тільки-но з'явився на полі, забив перший гол, а на 90-й відзначився Олександр Згура.

Склад «Дністра» був таким: Пучка (Жеребкін, 46), Чернов (Карабін, 46), Колчин, Бочкур, Забара (Хромих, 50), Єрмоленко (Лещук 58), Гилазєв, А. Ущаповський (Мжаванадзе, 46), В. Продан (Азицький, 46; Возний, 67), Згура, Штурко (Попов, 57; Бичков, 73).

Наступний контрольний матч на навчально-тренувальному зборі в Туреччині овідіопольський «Дністер» провів із представником другого дивізіону чемпіонату Румунії (аналог української першої ліги) «CSM» з міста Римніка-Вилча, – інформує сайт «Одеського футболу». За підсумками першого кола, ця команда займає третє місце в 2-й групі, відстаючи від лідера, ФК «Арджеш», на вісім очок, а від «Газ-Метана», який іде другим, – на три пункти.

Один із провідних колективів 2-ї групи взяв гору над командою Ігоря Негари – 2:1.

Перший тайм завершився внічию, 0:0, проте вже на початку другої половини зустрічі два точних удари румунських футболістів (на 53-й і 55-й хвилинах) дозволили їм повести в рахунку – 2:0. Лише під завісу матчу овідіопольцю Олександру Згурі вдалося відіграти один м'яч – на 88-й хвилині він реалізував пенальті.

Склад «Дністра» був таким: Стародубовський (Пучка, 46), Чернов, Бочкур (Лещук, 57), Гилазєв, А. Ущаповський (Возний, 57), Мжаванадзе (В. Продан, 46; Бичков, 70), Згура, Єрмоленко (Забара, 60), Хромих, Азицький (Попов, 40; Карабін, 70; Силич, 78), Штурко.

Триває й селекційна робота в овідіопольському колективі. «Дністер» поповнив свої лави черговим новим гравцем. Ним став 25-річний півоборонець Руслан Єрмоленко, який перейшов до команди Ігоря Негари з чернігівської «Десни». Окрім «Десни», в футбольній біографії Єрмоленка значаться також виступи за київські «Динамо-2», «Оболонь», вінницьку «Ниву», харківський «Металіст», алчевську «Сталь» і бориспільський «Борисфен».

Олег ШЕВЧУК.

«Ігросервіс»

ЧАС ДЛЯ ЕКСПЕРИМЕНТІВ

ФК «Ігросервіс» дуже впевнено проводить контрольні поєдинки.

Деякі скептики вважають, що перемоги в таких матчах лише заколисують пильність футболістів. Дозволимо собі не погодитися. Перемоги загартовують характер, виховують психологію переможців. Спаринги ж дають тренерському штабу ґрунт для роздумів і дозволяють краще дізнатися про можливості гравців.

Наприклад, матч із «Поділлям», який відбувся минулої середи, дозволив ще раз подивитися новачків. Із різних причин не взяли участі в матчі Олексій Якименко, Ігор Чернік і Володимир Бондарчук. У першому таймі вийшов такий склад: Лазарчук, Лахнюк, Ветренников, Шифир, Погорєльцев, Підгайний, Мартинов, Симончук, Осипов, Березовський, Бобаль. Відзначимо, що без Якименка було складно, перш за все, в організації продуманих дій у центрі поля.

Іноді примушувала нервувати й оборона, яка знову була експериментальною. У першій половині активнішими були футболісти з Хмельницького. У них виділявся Валерій Доценко, який раніше виступав за клуб із столиці Криму. А кого можна виділити з ФК «Ігросервіс»? Мабуть, Березовського. Взагалі цей футболіст володіє необхідною культурою паса, уміє прорахувати свої кроки. У звітному матчі Березовський, Осипов і Мартинов сформували творчу групу, яка повинна була створювати моменти Бобалю. Найкращий форвард кримчан свій гол забив. Трапилося це в другому таймі. До речі, Сергій Шевченко випустив на поле й свіжі сили — Морозова, Матвійчука й Колесника. Одна з гострих атак південців була грубо зупинена оборонцями «Поділля». Досвідчений арбітр Юрій Вакс абсолютно справедливо призначив пенальті, а «вирок» виконав Бобаль.

У час, що залишився, було декілька цікавих ситуацій, але втілити їх у реальні голи не вдалося. Отож — мінімальна перемога ігросервісівців — 1:0.

ФК «Ігросервіс» продовжує навчально-тренувальний збір. Наступний спаринг запланований на 16 лютого (субота). Суперником сімферопольців стане дублюючий склад «Нафтовика» з Охтирки.

Павло МОРОЗОВ.

«Дніпро»

НА ЗАВЕРШЕННЯ – ІЗ ЗЕМЛЯКАМИ

Триває турецький збір черкаського «Дніпра».

У черговому контрольному матчі дніпряни перемогли дебютанта казахської суперліги алматинський «Мегаспорт». Поціливши в середині другого тайму з лінії штрафного майданчика в ближній кут воріт, автором єдиного гола став напівоборонець Юрій Данченко. Вже традиційно напад «червоно-біло-синіх» змарнував ряд вигідних моментів біля воріт суперника. Таким чином — 1:0 на користь українців.

Черговий контрольний спаринг «Дніпро» провів проти учасника Кубка Інтертото кишинівської «Дачії», яка наразі посідає другу сходинку турнірної таблиці молдовської дивізії, – інформує прес-служба дніпрян.

Зараз молдовський клуб потужно проводить збір на турецькій землі. Напередодні кишинівці завдали поразки українським вищоліговим колективам — «Таврії» (Симферополь) та «Карпатам» (Львів), а сьогодні дійшла черга «отримати на горіхи» й до черкаського «Дніпра». За рівної боротьби на полі Фортуна посміхнулась суперникам українців. Вже на старті матчу команди обмінялись швидкими голами: своїх співвітчизників засмутив форвард «червоно-біло-синіх» Олег Хромцов. А коли хронометр відмірював лічені секунди до перерви, «Дачія» вдало розіграла штрафний. Отож 1:2 – поразка дніпрян.

Заключний спаринг турецького збору ФК «Дніпро» проведе сьогодні двома складами проти київського «Арсеналу».

«Буковина»

ПІДПИСАЛИ ТРЬОХ НОВАЧКІВ

Чернівецька "Буковина", яка готується до матчів першості серед команд другої ліги, зіграла контрольний поєдинок із командою "Університет" (Чернівці), інформує сайт клубу. Підопічні Віктора Мглинця перемогли з переконливим рахунком 5:1. У лавах "Буковини" відзначилися Олег Керчу, Олександр Тодорович, Богдан Скибінський, Максим Клочко та Михайло Рябий.

Як стало відомо згодом, ФСК "Буковина" підписав контракт із трьома новими гравцями. Щоправда, голкіпера Василя Раковицю та досвідченого виконавця Василя Тофана назвати новачками важко, бо вони вже раніше захищали кольори "Буковини". А останнім часом Раковиця та Тофан виступали в івано-франківському "Прикарпатті". Також гратиме в чернівецькому клубі оборонець Олег Стафійчук. Олег народився 15 березня 1986 року. Новачок "Буковини" захищав кольори таких команд: "Верес" (Рівне), "Нафком" (Бровари), "Таврія" (Сімферополь), "Хімік" (Красноперекопськ), "Маяк" (Сарни, Рівненська область).

Віталій ФЕДОРЕНКО.

«Нафтовик»

УСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД «УКРНАФТИ»

Долинський «Нафтовик» знову опинився на межі свого існування. Головний спонсор команди «Укрнафта» відмовився від фінансування клубу. Не краща ситуація й з іншими меценатами. Міськрада, як і минулого року, не надає підтримки клубу, численні долинські підприємства та підприємці також відвернулися від команди. Райрада хоча й заклала в бюджеті кошти на клуб — 150 тис. гривень (минулого року 180 тис.), але їх, звісна річ, недостатньо. За такої складної фінансової ситуації більшість гравців уже залишили команду. Так Михайло Іванець перейшов до бурштинського «Енергетика», Микола Стус продовжить виступи в «Олкомі» Мелітополь, Роман Тимченко гратиме в красноперекопському «Хіміку», а Іван Сливка продовжить свої виступи в тернопільській «Ниві».

Як повідомив головний тренер і президент клубу Степан Штень, клуб ще не розрахувався з гравцями за минулий рік. «Підготовку до весняної частини змагань планували почати виступом на турнірі Ернеста Юста, але через проблеми, в першу чергу — фінансові, початок підготовки довелося відкласти до старту Кубка Підгір'я в Івано-Франківську», — відзначив Степан Йосипович.

Олександр ТРАВЯНКА.

«Княжа»

ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ЗБІР «КНЯЖИЧІВ»

Лідер другої ліги ових перегонів провів перший цього року виїзний навчально-тренувальний збір. У Трускавці, що на Львівщині, команда з Щасливого приділила максимум уваги та зусиль цілеспрямованому відновленню фізичних кондицій, а також зіграла три контрольні спаринги. Степан Матвіїв, наставник «Княжої», залишився задоволеним гостинами в мальовничих Карпатах.

— І погода, й умови для праці були чудовими, тож з програмою збору ми впоралися, — наголосив керманич команди.

Хлопці з Щасливого неабияк навантажили себе й на кросових стежинах, і на дрогобицькому стадіоні, де проводилися спеціалізовані тренувальні заняття. Зіграли вони й три спаринги. З першоліговим ФК «Львів» підопічні Матвіїва розійшлися миром — 0:0. До речі, в другому таймі цього поєдинку «Княжа» задіяла так званий експериментальний склад: ігрове товариство резервістам склали вихованці клубної футбольної школи. А от спаринг з аматорським «Соколом» із Бережан узагалі був двоматчевим. У першій зустрічі гості з Київщини використали потенційних новачків і другі номери команди. Тож і рахунок виявився скромним, 2:1 після влучних ударів Герасимця та Демченка. Зате другу зустріч авторитетний друголіговий колектив виграв переконливо — 3:0. Голи в активі Козлюка, Малика та Литовчака.

— Дещо прояснилася й кадрова ситуація, — сказав Степан Матвіїв. — Як відомо, ще восени ми розпрощалися з форвардом Негереєм. Радше за все, він продовжить кар'єру в броварському «Нафкомі». Не виключено, що такий варіант працевлаштування вибере і його колега за ігровим амплуа Кушка. В нього, до речі, як і в оборонця Прохорова, добіг кінця термін угоди з нашим клубом. Виставлено на трансфер запасного голкіпера Довжанського. А от хавбеки Дорогань і Ткачук догравають нинішній чемпіонат в іншому колективі на засадах оренди.

— А тепер про поповнення. За результатами першого навчально-тренувального збору клуб із Щасливого «підписав» трьох нових футболістів. Опорний хавбек Артем Демченко навчається в Міжрегіональній академії управління персоналом, йому лише вісімнадцять років. Юрій Козлюк, 22-річний форвард з Рівненщини, та Віктор Даницук, 23-річний правий оборонець з Івано-Франківщини, широкому футбольному загалові поки що не відомі: вони виступали здебільшого на аматорському рівні. Звісно, цими придбаннями зимова селекція не вичерпана: велику групу претендентів на місце в основному складі тренери переглядатимуть і в Євпаторії, куди «Княжа» вирушить 18 лютого і де працюватиме аж до початку весни.

А поки «княжичі» тренуватимуться в звичних домашніх умовах. Найближчої суботи вони зіграють два матчі з «Гірником» із Комсомольська. Двобій відбудеться в Борисполі, о 12.00 і 14.00. Не візьме участі в ньому травмований напівоборонець Литвинюк. Натомість воротар Байрашевський і оборонець Сахно працюють в звичному режимі й у підвищеному настрої: вони продовжили угоду з амбітним друголіговим колективом.

Валерій ВАЛЕРКО.

ФК «Полтава»

ПОЛТАВЦІ ВИБУЛИ З «КРИМСЬКОГО ПРОЛІСКА»

Безумовно, одержавши перепустку до змагань у другій футбольній лізі, ФК «Полтава» не змогла відразу показати надійну гру, адже довелося формуватися, як кажуть, «на ходу». Тренерський склад команди починав з нуля. Ще навіть не було достатніх тренувань, та й підкосив стартовий матч у Донецьку з розгромним рахунком 0:6. Тренери почали підбирати, укомплектовувати склад команди. З'явилися Михайло Бондаренко, Олег Блохін, Данило Мамонов та інші. Не пощастило команді з воротарем, вихованцем київського «Динамо» Леонідом Мусіним. Не зумів молодий кіпер допомогти команді, тож і показники ФК «Полтави» після першого кола не вражали — тільки чотири перемоги, у шести поєдинках не поступилися, але й не виграли, а в дев'яти матчах програли. Тож упродовж чемпіонату команді треба було підсилюватися в лінії нападу та й охоронців воріт укріпити новими іменами. Уже в першому контрольному матчі в Харкові проти «Арсеналу» виступали новачки Василь Скибенко, оборонці Олег Ярюхін і Дмитро Трефілов, напівоборонець Павло Клименко. У цьому поєдинку полтавці перемогли 1:0. Добре почали виступати футболісти ФК «Полтава» і у змаганнях в Криму — на традиційному турнірі «Кримський пролісок». У першому матчі полтавці добилися успіху проти дублерів луганської «Зорі» з розгромним рахунком 4:0. А вже на другий день помірялися силами з командою першої ліги «Феніксом-Іллічівцем», який закінчився перемогою ФК «Полтава», хоча й із мінімальним рахунком — 1:0. В останній зустрічі полтавці подолали ще й дублерів «Таврії» — 2:1. І наостанок — цікаве повідомлення: полтавські футболісти повинні були позмагатися з юнаками УОР із Сімферополя, але, вийшовши на футбольне поле, побачили й відчули на собі абсолютно непридатний для змагання газон стадіону. І, щоб не травмувати футболістів, відмовились від матчу, за що суддівська бригада зарахувала команді поразку. Так, на думку тренерів полтавської команди, їх було відлучено від подальшої боротьби за «Кримський пролісок». Цікаво, а як розібралися з цим інцидентом організатори змагань?

Володимир ВИСОЦЬКИЙ.

«Верес»

ПОКИ БЕЗ НОВАЧКІВ

У вівторок, після тримісячної перерви, розпочали передсезонну підготовку до другої половини першості України з футболу в другій лізі футболісти рівненського «Вереса». До цього спортсмени готувалися за індивідуальним графіком, двічі на тиждень збираючись на стадіоні «Авангард». Зараз вже підготовка розпочалася офіційно.

На перше тренування команда зібралася в тому ж складі, в якому провела першу половину змагань. За словами граючого тренера Віталія Шевчука, в команді залишилися всі футболісти, які грали.

— Кістяк команди залишився незмінним. Будемо переглядати місцевих виконавців і доукомплектовуватися ними. Основна ставка буде на них — адже серед них є хороші й перспективні гравці. Для приїжджих необхідні умови значно кращі, ніж для місцевих. Зараз у нас немає можливостей запрошувати висококваліфікованих виконавців.

— В якому стані вийшли гравці з відпустки?

— Загальний стан футболістів вважаю нормальним. З середини січня ми збиралися двічі на тиждень. Майже всі гравці беруть участь у зимовій першості Рівного за різні команди, що дає їм можливість підтримувати себе в ігровій формі.

— Де готуватиметься команда?

— На жаль, у нас немає необхідних коштів, аби проводити збори за межами міста. Тому готуватимемося в Рівному. Впродовж приблизно десяти днів проводитимемо одноразові тренування, потім розпочнемо двоaccording дворазові. Плануємо провести кілька контрольних поєдинків. Плануємо знайти для збору хороші команди.

— Чи є заборгованість перед командою?

— Як це не прикро, але невеличка заборгованість по зарплаті є. Проте керівництво клубу зобов'язалося до старту другої половини чемпіонату повністю її погасити. Це тимчасові труднощі. Такого, щоб не виплатили, це не було.

— Які завдання стоять перед командою у другій половині змагань?

— До п'ятірки кращих ми навряд чи потрапимо. Але хочеться, і, думаю, це нам по силам, піднятися на одну-дві сходинки.

Володимир ПРИСЯЖНЮК.

«Олком»

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА

Мелітопольці вкотре порадували своїх прихильників, здобувши чергову перемогу. На цей раз опонентом був «Іллічівець-2». Підопічні Івана Марущака забили три голи, на що резервісти першолігового «Іллічівця» відповіли лише одним. Відзначились: Панченко, Капуста і Сиващенко. На сьогодні запланований черговий спаринг. Цього разу суперником буде дніпродзержинська «Сталь». У найближчих планах — виїзд на перший навчально-тренувальний збір до Євпаторії.

Микола МОСКВІН.

Віч-на-віч

Олег НАДУДА:
ХОЧУ СТВОРИТИ КОМАНДУ, ЯКА Б УСПІШНО ГРАЛА В ДРУГІЙ ЛІЗІ, А В МАЙБУТНЬОМУ — Й У ПЕРШІЙ

Доля футболіста — примхлива штука. Кар'єра цього гравця розвивалась стрімко. Він почав свій шлях з динамівської школи, а закінчував активні виступи на аматорському рівні. Крім того, грав у складі багаторазового чемпіона Росії, а також провів п'ять сезонів у ізраїльському «Маккабі» (Герція). Кореспондент «УФ» мав нагоду зустрітись і поспілкуватись з колишнім нападником.

У МОЇ ЧАСИ В «СПАРТАКУ» ДОПІНГУ НЕ БУЛО

— Олеже Миколайовичу, як розпочиналась ваша кар'єра?

— Як і всі хлоп'ята, в дитинстві любив у дворі ганяти м'яча. Одного разу мій друг прочитав оголошення про те, що триває набір у динамівську школу на Нивках. Ми з ним під'їхали туди. Перший відбір Анатолій Федорович Бишовець. Пограли п'ятнадцять хвилин, він мене вирішив залишити, а друг не підійшов. Хоча вже через два місяці на повторному відборі друга взяли, й ми разом розпочали грати й тренуватись. До десятого класу навчався азам футболу в школі «Динамо». Після цього грав за дубль киян. Потім два роки проходив строкову службу в ЦСКА. 1992 року мене запросили до «Ниви» (Вінниця). Тоді команду очолював В'ячеслав Вікторович Грозний. Пограваши там два сезони, перейшов у московський «Спартак». В кінці 1995 року переїхав до Ізраїлю, де грав до 2000 року. Всі шість років я провів в «Маккабі» (Герція). Можливо, я б ще залишився там грати, але команда вилетіла з першої ліги, а за мене поставили велику трансферну вартість. Були можливості перейти в «Ов'єдо» (Іспанія), але за мене запросили 500 тисяч доларів. Президент іспанців сказав: «За такі гроші ми й у себе можемо взяти хорошого гравця». Були запрошення і в гранди ізраїльського футболу «Маккабі» (Хайфа) і «Маккабі» (Тель-Авів). Але історія повторилася — ніхто не хотів викладати таку суму.

— Вінницька «Нива» вийшла в єврокубки. За рахунок чого їй це вдалося?

— Важко сказати, оскільки я вже на той момент був у «Спартаку». Вінниця тоді жила футболом. Напевно, тому, що зібрався непоганий колектив — сплав молоді та досвіду. Напевно, що й поталанило. Хоча, якщо відверто, команда виступала не дуже вдало. Вилетіли з першого етапу, програвши по грі швейцарському «Сьону». Десь не вистачило майстерності, десь таланту. Можливо, хлопці ще були не готові грати на такому рівні. На мою думку, цей етап для клубу був корисним. Прикро, що через деякий час клуб припинив своє існування. Бізнесмени не хотіли утримувати клуб, а місцева влада теж не простягла руки допомоги.

— Олеже Миколайовичу, повернемось до спартаківського етапу кар'єри. Чи зробила вона відбиток на все життя?

— Чесно кажучи, залишила, ще й який. Навіть зараз, як тренер-початківець, я будую гру своїх підопічних по спартаківській моделі. Єдине, що хотілось би, так це додати до спартаківської моделі київську фізпідготовку. Дуже хочу створити команду, яка б успішно грала в другій, а в майбутньому — і в першій лізі, а головне — щоб не визнавала авторитетів, а сама була грозою для будь-кого. Мені довелось пограти в «Спартаку» з такими зірками, як Федір Черенков, Дмитро Аленічев, Андрій П'ятницький, Віктор Онопко, Ілля Цимбалар, Юрій Никифоров та з багатьма іншими з цієї зіркової команди. У мене з ними хороші стосунки й до цих пір.

— Ходило багато чуток, що в ті часи лікарі «Спартака» додавали в їжу біодобавки, які містили допінг. Це відповідає дійсності?

— Це все плітки. Я з впевненістю можу сказати, що в мої часи в «Спартаку» такого не було. Що було далі — не можу сказати. Те, що Титов попався на допінгу, ще не говорить про те, що він вживав його саме в «Спартаку». Можливо, це було й у збірній.

— Яка була атмосфера у ваші часи в стані «червоно-білих»?

— Старожили команди нормально ставилися до молодих хлопців, які приїжджали в «Спартак». Туди потрапляєш, як в сім'ю. Можливо, потім команда й розділяється на певні табори — але ніколи не було ворожнечі, дідівщини. Десь, можливо, на побутовому рівні слово старожила завжди було законом, але до футболу це ніякого відношення не мало.

— Хто був лідером у ті часи в клубі?

— Напевне, П'ятницький, Онопко. А найбільшим балагуром, який веселив команду, був веселий одесит Ілля Цимбалар. Він міг підбадьорити, підняти всім настрій, коли на душі скреблись кішки.

— Футболісти — народ забобонний. Коли ви грали, у вас був свій ритуал?

— Коли прокидався зранку й виходив на вулицю, намагався першим зустріти чоловіка, а не жінку. Хоча бувало, що зустрічав жінку, і в цей день гра йшла. Більше ніяких особливих ритуалів у мене не було.

— Що найбільше запам'яталось вам під час кар'єри гравця? Можливо, якісь казуси.

— Найбільше розчарування — це гра з «Динамо» (Київ), коли після першого тайму «Спартак» вигравав — 2:0, а в підсумку поступився — 2:3. Після гри було важко заходити до роздягальні. Ніхто не міг прийти до тями й зрозуміти, що саме сталось. Кожен гравець стояв під холодним душем по двадцять хвилин і намагався щось зрозуміти.

— А що ж все ж таки трапилось? За рахунок чого динамівці переломили хід гри й поклали «червоно-білих» на лопатки?

— Напевно, кияни, за рахунок того, що грали вдома, були більш мотивовані. На той час на футбольному рівні були справжні війни між Україною та Росією. Цей матч не став винятком. Після першого тайму ми вели — 2:0. Хлопці вже повірили в перемогу і почали подумки готуватись до наступних ігор, напевно, на цьому кияни й зіграли. В підсумку ми поступились «Динамо» і зайняли третє місце в групі, не зумівши пройти далі. Цей матч певною мірою надломив багатьох наших гравців.

— Олеже Миколайовичу, чому все ж ви вирішили залишити чемпіона Росії?

— В одному з матчів в ігровому моменті я травмувався й практично увесь 1995 рік лікувався. В мене були надірвані м'язи живота. Я звертався в ЦІТО, їздив до Німеччини, але ніхто не міг нічого визначити. Вже тоді надійшло запрошення з Ізраїлю. Я, порадившись з В'ячеславом Вікторовичем Грозним, вирішив поїхати. Він, в свою чергу, владнав всі нюанси з Олегом Івановичем Романцевим, і я подався до Ізраїлю. Їхав і сподівався, що, можливо, зміна клімату допоможе мені швидше вилікуватись. Так і сталось. Напевно, на це була Божа воля.

— В команді було багато легіонерів з колишнього СРСР?

— Тоді був справжній бум на наших гравців. Практично в кожній команді грали наші. В ті роки в чемпіонаті було приблизно п'ятдесят легіонерів з колишнього СРСР. В нашому клубі грали чотири вихідці з колишнього Союзу — Василь Іванов, Роман Пилипчук, я, а трохи пізніше до нас приєднався вірмен Мхитарян. Ми практично завжди були разом. Словом, у нас був свій оазис в команді.

— Які були фінансові умови?

— Чесно кажучи, я був задоволений. Мій контракт ні в чому не поступався спартаківському. Спочатку півроку грав в оренді, а вже потім мене викупили. Півроку мені платили спартаківську зарплатню, а потім встановили ще вигідніші умови. Чесно кажучи, я навіть не знаю, в яку суму обійшовся команді. Підписав контракт після того, як всі формальності між двома клубами були владнані.

— Яким чином на вас вийшли представники «Маккабі»?

— У «Спартак» надійшло запрошення на гравця мого амплуа. Зі мною поговорили й запропонували поїхати. Це був мій останній шанс заграти, оскільки я не знав, що робити з травмою.

«Спартак» зразка 1994 року (зліва направо: Тихонов, Никифоров, Надуда, Чудин, Тернавський).

В «АРСЕНАЛІ» ЗАКЛАДАЄМО НЕОБХІДНИЙ ФУНДАМЕНТ

— Скільки голів забили за свою кар'єру гравця?

— Чесно кажучи, я їх ніколи не рахував, оскільки для мене, як гравця під нападниками, головне, аби з моїх передач забивали нападники: Я більше радів хорошій голевій передачі, ніж забитому мною голу.

— Після повернення з Землі Обітованої, чим займались?

— Догравав на аматорському рівні — за «Факел» (Варва) та київський «Дніпро» на КФК. А закінчував свої активні виступи в білоцерківському «Арсеналі». Згодом мені запропонували очолити клуб, адже я мав тренерську ліцензію. З 2007 року я працюю головним тренером «Арсенала».

— Яке ви бачите майбутнє «канонірів»?

— Вважаю, що в цієї команди є майбутнє. Зараз керівництво взялось за налагодження всієї інфраструктури. Хотілось би, аби вже найближчим часом клуб репрезентував Білу Церкву в першій лізі. Я для цього зроблю все, від мене залежне. Сподіваюсь, хлопці докладуть максимум зусиль, аби впоратись із цим завданням. Наш президент сам у минулому спортсмен. Він розуміє нас і робить все від нього залежне. Ми розуміємо, що зараз повинні закласти необхідний фундамент для прориву в першу лігу. Хлопці повинні обтертись, і вже наступного року битись за перепустку. Цей рік у нас випробувальний. Ми навчались і звикали до другої ліги. Добре, що «хлопчиками для побиття» ми не стали. Доведемо всім, що ми не зухвалі вискочки, а команда з майбутнім. Єдине, що бентежить, так це те, що в клубній інфраструктурі необхідно навести лад. Цим ми зараз і займаємось.

— До завершення теми ваші побажання читачам «УФ» та вболівальникам.

— Головне, щоб збулося все задумане. Нехай збудуться всі мрії, навіть самі потаємні. Вболівальникам та функціонерам я бажаю, аби їхні команди постійно радували їх красивою грою, а головне, щоб збірна України часто радувала нас перемогами і виходила до фінальних частин єврофорумів. Від цього держава буде вигравати. Давно вже у нас не було таких свят.

Микола МОСКВІН.

Згадуючи славетних

ВІСІМ РОКІВ БЕЗ ЛЕОНІДА ОСТРОВСЬКОГО

Вихованець ризького футболу («Даугава» — 1954 — 1955 рр.), він у подальшому з честю і правдою служив двом великим клубам 60-х – московському «Торпедо» (1956 — 1962 рр.) та київському «Динамо» (1963 — 1968 рр.). Чемпіон СРСР 1960 року в складі московського «Торпедо» і 1966 — 1967 рр. – за київське «Динамо». З «Торпедо» Леонід Островський ставав «срібним» призером у 1957 й 1961 роках, з «Динамо» — в 65-му. Володар Кубка СРСР-60 («Торпедо»), з «Динамо» завойовував Кубок у 1964-му й 1966-му, фіналіст – 1958 і 1961 рр. («Торпедо»). Упродовж багатьох років готував динамівську молодь. За рік до трагічного випадку його відправили на пенсію.

У січні 2001-го Островський збирався відсвяткувати своє 65-річчя. «Не кругла дата», — вирішили динамівські начальники. А через три місяці він покинув нас.

Ветеранів з того Великого «радянського» футболу, на ігровому полі якого ще не була зроблена прикордонна розмітка і, мабуть, тому він мав вигляд набагато цікавіший від сьогоднішнього, з кожним роком стає все менше... Це дуже несправедливо, адже залишають його не лише великі гравці, народні кумири — йдуть від нас наші друзі... І ось уже ніяк не додзвонитися до Олександра Медакіна, Валерія Вороніна, Слави Метревелі, Едуарда Стрельцова. Це торпедівські «королі» 60-х! У нашій пам'яті залишаться дивовижні фінти тбілісця Михайла Месхі, самовіддана гра армійця Едуарда Дубинського, пробивна цілеспрямованість бакинця Анатолія Банишевського, невтримна стрімкість москвича Ігоря Численка, залізобетонна впевненість Олега Макарова, незбагненна акробатика Віктора Банникова, «солдатська» непохитність Володимира Єрохіна, непоказний талант Федора Медведя й геніальна обдарованість Віктора Колотова...

За рік до ювілею Островському пощастило знову вийти на поле в Лужниках. «Без Льохи не приїжджайте!» — попередили торпедівці ветеранів київського «Динамо», запрошуючи їх на Меморіал Валерія Вороніна. Треба було бачити щасливе обличчя Леоніда, коли диктор оголосив на стадіоні його прізвище, а глядачі, стоячи, зааплодували! На жаль, футбольний Київ ще не навчився вшановувати своїх героїв. Згадуємо їх лише на порозі Байкового...

... Його 65-річчя пройшло дуже скромно, скоріше, навіть — непомітно: без салюту, піонерських сурм і цінних подарунків — не кругла ж дата! У «готельку» на Вітряних горах прийшли тільки місцеві. Дякувати, хоч в одній-єдиній на всю Україну газеті опублікували інтерв'ю. І навіть традиційного динамівського телевізора Леоніду Альфонсовичу так і не привезли. А от уболівальники з районного телефонного вузла, прочитавши про поневіряння знаменитого футболіста, протягли в його квартиру провід і подарували розкішний телефон! Щоправда, наступного дня білосніжний апарат опинився на підлозі і його довелося стягувати ізоляційною стрічкою, але це не завадило дзвонити друзям, яких раніше роками не чув...

Островський все життя працював і зовсім не вмів відпочивати — відлежувався на своєму тапчанчику біля старенького «Рубіна», на тьмяному екрані якого сучасний футбол ледь проглядався. Усе думав позбавитися болячок, щоб знову повернутись у футбол. І хоча йому було вже трохи більше встановленої соцзабезом межі, однак він вперто заперечував, коли дружина заводила розмову на пенсійну тему. Збирався разом з Леонідовим, першим тренером Блохіна, якого теж вже немає з нами, відкрити приватну футбольну школу в Гідропарку. Не встиг...

А через три дні сталося непоправне... Як йому велося в ці дні — краще не згадувати. Леонід був класним оборонцем, і воротарі його команди були за ним, як за кам'яним муром... Та себе захистити він так і не зумів. Леонід помер, ледь допивши свою останню склянку. Ховали його в чужих штанях і старенькому піджачку, в якому ті, хто опинився поруч, знайшли «заначку» на поминки.

Після крематорію за столом зібралися ветерани й друзі. Й хоча їх зібралося не так уже й багато, поминали всі,— навіть ті, хто давно вже «зав'язав». Шкода, що в нас вже так заведено — часто тільки на похоронах ми зустрічаємось з тими, кого не бачимо роками, і, тільки під'їжджаючи до кладовища, починаємо здогадуватися, як ж воно невлаштоване — це колись благополучне життя!

...Коли в дирекції Байкового кладовища дізнались, кого ховають динамівці, сумніви в тому, що пам'ять про Островського буде гідно матеріалізована в камені, миттєво випарувалися... За півкілометра від монументів Валерію Лобановському й Віктору Банникову, на самому початку сумного колумбарію, на мальовничому горбочку, поруч з чудовою тенісисткою Мариною Крошиною, знайшов свій останній притулок залужений майстер спорту, класний футболіст з предоброю душею Леонід Островський. До Олежка Макарова й Вадима Соснихіна, котрі спочивають навпроти великого «винищувача» Леоніда Бикова,— метрів з триста. Згадаємо про Островського — це була дуже віддана футболу людина...

Максим МАКСИМОВ.
Далі буде.

U-19. Кубок Атлантики

ВІД ІСПАНЦІВ – ПОРАЗКА, АЛЕ НАД ФРАНЦУЗАМИ – ПЕРЕМОГА!

В іспанському Лас-Пальмасі стартував представницький юніорський турнір — Кубок Атлантики, в якому збірна України, складена з гравців 1989 та 1990 р.н., протистоїть командам Іспанії, Франції та Канарських островів.

До складу збірної, що відстоює честь нашої країни, увійшли 18 футболістів. П'ять виконавців представляють київське «Динамо», по три — дніпропетровський «Дніпро» та львівські «Карпати». Майже всі гравці народилися 1989 року. Виняток становлять Кирило Петров та Артур Карноза, які паралельно виступають за команду 1990 р.н.

Воротарі: Артем Кичак («Динамо» Київ), Костянтин Одольський («Металург» Донецьк); **оборонці:** Максим Білий (ФК «Харків»), Олександр Каблаш («Чорноморець» Одеса), Ярослав Мартинюк, Андрій Сагайдак, Сергій Яворський (усі — «Карпати», Львів), Кирило Петров, Тарас Пінчук (обидва — «Динамо», Київ); **півоборонці:** Ризван Аблітаров, Артур Карноза (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Юрій Коншин, Станіслав Микицей (обидва — «Шахтар», Донецьк), Сергій Політило («Чорноморець», Одеса), Ярослав Сворак («Карпати», Львів); **нападники:** Роман Зозуля, Андрій Ярмоленко (обидва — «Динамо», Київ), Євген Коноплянка («Дніпро», Дніпропетровськ).

Для підопічних Олександра Лисенка змагання є одним із важливих етапів підготовки до елітного раунду відбору Євро-2008 (U-19).

Варто відзначити, що іспанські однолітки, з якими наші співвітчизники зустрічалися в стартовому турі Кубка Атлантики, є чинними чемпіонами континенту, а також суперниками «синьо-жовтих» в майбутній кваліфікації. Нагадаємо, що матчі 7-ї групи, до якої також потрапили шотландці та вірмени, відбудуться в Єревані 22, 24 та 27 травня.

Календар змагань
Завтра
Канари — Україна
Іспанія — Франція

У стартовому матчі підопічні Олександра Лисенка одним м'ячем поступилися чинним чемпіонам континенту — команді Іспанії. Загалом, зустріч проходила за переваги українців, однак помилка оборонців української команди вирішила все на користь суперників.

Україна (U-19) — Іспанія (U-19) — 0:1.

Гол: 0:1 Боладо (21).

Україна: Кичак, Пінчук, Білий, Петров (Аблітаров, 54), Микицей, Мартинюк (Сворак, 62), Коншин, Сагайдак (Яворський, 69), Політило, Зозуля (Коноплянка, 60), Ярмоленко.

Іспанія: Де Хеа, Ернандес, Антон, Санхосе, Саваль, Камачо, Борха (Фонтас, 63), Боладо (Акуїно, 74), Парехо, Ісмаель, Ігор.

Матч мав подвійну вагу, адже був своєрідною репетицією майбутнього офіційного поєдинку цих команд. Нагадаємо, що українці та іспанці разом з вірменами і турками опинилися в сьомій групі елітного раунду кваліфікації Євро-2008 (U-19), і лише найкраща збірна з квартету потрапить до фіналу континентальної першості.

Українці не знітилися перед командою, котра формально носить титул найсильнішої в Європі у своєму віці (насправді ж, із чемпіонського складу-2007 нині залишилося лише кілька виконавців). Однак, володіючи до перерви відчутною перевагою, реалізувати бодай один момент українці не зуміли. Натомість, захопившись наступальними діями, на 21-й хвилині прогавили результативну контратаку. Щоправда, єдиний гол матчу — в першу чергу, не є наслідком вдалих комбінаційних дій фактичних господарів, а стався через помилки українських оборонців. В результаті нападник «Расинга» Боладо абсолютно без перешкод підібрав м'яч у штрафному майданчику й переграв голкіпера Артема Кичака.

Пропущений гол змусив підопічних Лисенка активізуватися. Впродовж наступних трьох хвилин вони організували дві надзвичайно гострі атаки. Однак у першому епізоді Ярослав Мартинюк влучив у стійку, а в другому — ворота іспанців після удару головою Романа Зозулі врятувала поперечина. Далі, як справжній ас, діяв голкіпер Де Хеа, котрий парирував небезпечні удари Андрія Ярмоленка та Кирила Петрова. Наприкінці тайму нагадали про себе й іспанські гравці атаки. Той же Боладо, отримавши пас від Антона, поцілив у стійку.

У другому таймі характер гри трішки змінився: хоча українці й надалі були активнішими, однак серйозної переваги не мали. Та й голевих моментів виникало набагато менше. Врешті-решт, іспанці таки довели матч до мінімальної перемоги, яка дозволила їм очолити турнірну таблицю. В іншому поєдинку турніру збірні Франції та Канарських островів розійшлися миром — 0:0.

Після поразки в дебютному поєдинку господарям турніру іспанцям, підопічні Олександра Лисенка реабілітувалися в зустрічі з французами. Вирішальним став пенальті, реалізований «синьо-жовтими» в другому таймі.

Україна (U-19) — Франція (U-19) — 1:0.

Гол: Мартинюк (47, з пенальті).

Україна: Кичак, Микицей, Аблітаров, (Білий, 70), Пінчук, Сагайдак (Мартинюк, 46), Сворак, Каблаш (Ярмоленко, 62), Петров, Зозуля, Коншин, Політило.

На відміну від гри з піренейцями, в якій українці намагалися діяти першим номером, у матчі з «триколірними» вони обрали контратакуючу тактику. Французи довгенько контролювали м'яч, намагалися розтягнути редути української команди, однак в обороні «синьо-жовті» діяли дуже організовано, й до перерви дозволили створити супернику біля своїх воріт хіба що два напівмоменти.

Приспавши пильність опонентів, підопічні Лисенка вже на початку другого тайму провели стрімку контратаку, в результаті якої французи змушені були сфолити на Олександрові Каблаші. Ярослав Мартинюк, який з'явився на полі одразу по перерві, 11-метровий виконав бездоганно, не залишивши воротарю жодних шансів.

Далі гра проходила за очікуваним сценарієм — французи докладали зусиль, аби встановити рівновагу, а українці практично безпомилково захищалися, водночас не забуваючи проводити контратакуючі випади. Як наслідок, підопічні Лисенка радше могли збільшити рахунок, аніж пропустити. Однак нікому більше відзначитися так і не вдалося. 1:0 — цілком заслужена перемога «синьо-жовтих». Останню зустріч на турнірі українці проведуть сьогодні проти збірної Канарських островів.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	2	2	0	0	2-0	6
2. Україна	2	1	0	1	1-1	3
3-4. Канари	2	0	1	1	0-1	1
3-4. Франція	2	0	1	1	0-1	1

Костянтин ПАТКЕВИЧ.

СУБМАРИНА ПОТОНУЛА У ВОДАХ НЕВИ

1/16 фіналу

«Зеніт» — «Вільярреал» — 1:0 (0:0).

Санкт-Петербург. «Петровський». 26000 глядачів.

Суддя: М.Вайнер (Німеччина).

«Зеніт»: Малафеєв, Кім Дон Чжин, Анюков, Крижанац, Широков, Ширл, Тимощук, Зирянов, Файзулін, Аршавін, Погребняк. Тренер: **Дік Адвокат**.

«Вільярреал»: Дієго Лопес, Гонсало, Хосемі, Годін, Капдевіла, Хосіко, Бруно, Касорла (Томассон, 76), Франко (Сіган, 82), Ніхат (Россі, 66). Тренер: **Мануеле Пеллегрині**.

Гол: Погребняк (64).

Попередження: Анюков, Погребняк, Кім Дон Чжин — Кані, Капдевіла.

Як у воду дивився український легіонер пітерців Анатолій Тимощук, заявивши перед матчем, що головне завдання «Зеніта» в цій грі — не пропустити. Логіку слів екс-гравця донецького «Шахтаря» зрозуміти не важко — результат 0:0 буде сприйнятливим для його команди, а якщо вдасться забити, то й взагалі можна сміливо сподіватися на вихід до 1/8 фіналу.

Взимку ряди пітерців залишили два ключові центральні оборонці Мартін Шкртел та Ерік Хаген, які переїхали до Туманного Альбіону. Побоювання Адвоката з цього приводу, дали про себе знати вже в самому дебюті цієї гри. Помилка при створенні штучного офсайду і результат у руках Малафеєва. Вихід Ніхата на побачення з воротарем збірної Росії закінчився на користь останнього. Непорозуміння в оборонців «Зеніта» часто виникали по ходу зустрічі, але росіян врятувала холодна погода. Теплокровні іспанці явно не адаптувалися до російських морозів, і, мабуть, думали не про результат гри, а як би швидше прийняти гарячий душ.

Єдиний гол у зустрічі стався, дякуючи непорозумінню Дієго Лопеса та центрального бека «підводників», які не могли вирішити, хто нівелює небезпеку біля своїх воріт. Виявилося, що ніхто, — і Павло Погребняк, єхидно посміюючись, закотив сферу в порожні ворота.

«Марсель» — «Спартак» М — 3:0 (0:0).

Марсель. «Велодром». 31790 глядачів.

Суддя: Педру Гарсія (Португалия)

«Марсель»: Мандана, Тайво, Фаті (Каборе, 46), Боннар, Живе, Шейру, Кана, Вальбуена (Зенден, 77), Насрі, Ньянг (Боума, 83), Сиссе. Тренер: **Ерік Геретс.**

«Спартак»: Плетикоса, Паршивлюк, Ковач, Штранцль, Кудряшов, Моцарт, Бистров (Павлюченко, 72), Титов, Павленко (Прудников, 84), Майдана (Дінеев, 65), Веллітон. Тренер: **Станіслав Черчесов**.

Голи: Шейру (60), Тайво (68) Ньянг (79).

Попередження: Кана, Насрі — Ковач, Кудряшов.

Інший російський клуб не зміг порадувати своїх вболівальників, більше того — майже передрік свою долю в Кубку УЄФА. Тривала відсутність ігрової практики й травми провідних гравців стали головною проблемою «червоно-білих» напередодні поєдинку в Марселі. Через пошкодження не могли грати оборонці Роман Шишкін, Мартін Йіранек та Ігнас Дедура, внаслідок чого на флангах Черчесов змушений був задіяти необстріляних Сергія Паршивлюка й Федора Кудряшова.

Москвичі відіграли на своєму рівні лише першу половину першого тайму. В подальшому, спартаківці були вимушені оборонятися, а після перерви пропустили три голи. Спочатку Бенуа Шейру і Тайо Тайво ударами головою не залишили шансів хорватському воротареві Стіпе Плетикосі, а на 79-й хвилині розгром гостей завершив Мамаду Ньянг.

«Бранн» — «Евертон» — 0:2 (0:0).

Бранн. «Берген». 16000 глядачів.

Суддя: А.Генов (Болгарія).

«Бранн»: Опдаль, Даль (Твейт 89), Ханствейт, Сігурдссон, Бьярнасон, Моен, Ель-Факірі (Хусеклепп, 75), Ерік Бакке, Соллі, Бьорнссон, Хельстад. Тренер: **Монс Івар Мьолде.**

«Евертон»: Ховард, Лескотт, Ягілка, Йобо, Філ Невілл, Кехілл, Осман, Фернандеш (Хіббертт 89), Лі Карслі, Джонсон (Анічебе 76), Айєгбені (Бейнс, 90). Тренер: **Девид Мойєс**

Голи: Осман (59), Анічебе (88).

Попередження: Фернандеш.

Погребняку можна записуватися у підводники.

«Іриски» в нинішньому розіграші Кубка УЄФА здобули перемоги в усіх гостьових поєдинках (а в домашньому — лише зіграли внічию з «Металістом») і вважаються одним з головних фаворитів на трофей. Проблем з норвежцями в 1/16 фіналу не повинно було виникнути, що дружина Мойєса й довела в першій грі протистояння.

У першому таймі «Евертон» приглядався до суперника, а після перерви наніс два кинджальні постріли, які розставили всі крапки над «і», й матч у Ліверпулі перетворився на формальність. До речі, черговий м'яч (як завжди, на останніх хвилинах) за «ірисок» у турнірі забив молодий нігерійський нападник Анічебе.

«Андерлехт» — «Бордо» — 2:1 (0:0).

Брюссель. «Констан Ванденсток». 25000 глядачів.

Суддя: П.Тальявенто (Італія).

«Андерлехт»: Зітка, ван Дамм, Юхас, Пареха, Василевськи, Шатель (Лежар 84), Акин (Мбо Мпенза 90), Гоор, Білья, Полак, Буссуфа. Тренер: **Аріель Якобс**.

«Бордо»: Раме, Жюрьєтті, Діавара, Енріке, Шальме, Алу Діарра, Дюкасс, Алонсо (Вендель 61), Шамах (Кавенагі, 61), Обертан, Жуссі (Міку 81). Тренер: **Лоран Блан**.

Голи: Полак (80), Мбо Мпенза (90) - Жуссі (69, пен).

Попередження: Юхас, Полак — Алонсо, Діар.

«Бордо», як і англійський «Евертон», до цього матчу також здобував тільки перемоги в гостях. Однак, на відміну від «ірисок», французи змушені були вперше відчути гіркоту поразки у виїзному поєдинку. Однак, «жирондисти» зберігають непогані шанси на вихід до наступного раунду.

Господарі володіли перевагою упродовж всього поєдинку, проте в середині другого тайму «Бордо» отримав право на одинадцятиметровий, і Жуссі відкрив рахунок. Дружина Аріеля Якобса не опустила рук і зуміла виграти цей поєдинок. За десять хвилин до фінального свистка статус-кво відновив чех Ян Полак, а на п'ятій доданій арбітром хвилині Мбо Мпенза замкнув простріл Джонатана Лежара — 2:1.

ПСВ — «Хельсингборг» — 2:0 (2:0).

Ейндховен. «ПСВ». 26000 глядачів.

Суддя: К.Капітаніс (Кіпр).

ПСВ: Гомес, Кромкамп, Салсідо, Марселліс, Зонневельд, Сімонс, Алсідес (Райкович, 65), Афеллай, Баккал, Джуджак, Лазович (Кувверманс, 71). Тренер: **Сеф Вергоссен**.

«Хельсингборг»: Даніель Андерссон, Екстранд, Якобссон, Кристофер Андерссон, Ландгрен, Коларж (Ункарі, 77), Ланц, Скуласон, Маконделе, Хенрік Ларссон, Омотойоссі (Фредрік Ольссон, 88). Тренер: **Бу Нільсен**

Голи: Сімонс (7, пен), Лазович (33).

Попередження: Даніель Андерссон, Ланц.

Багато було розмов по завершенні минулого року з приводу того, що лідери «Хельсингборга» Хенрік Ларссон та Разак Омотойоссі залишать команду. Однак керівництву шведського клубу вдалося умовити своїх нападників залишитися до кінця сезону й спробувати здобути з «Хельсингборгом» титул переможця Кубка УЄФА. Проте на сподіваннях шведів можна поставити хрест. Посприяли цьому арбітр матчу з Кіпру, який призначив абсолютно «лівий» пенальті у ворота шведів на початку гри, і воротар Даніель Андерссон, який забив другий гол у ворота шведів.

«Спортинг» — «Базель» — 2:0 (1:0).

Лісабон. «Жозе Акваладе». 30000 глядачів.

Суддя: К.Блом (Голландія).

«Спортинг»: Патрисіу, Грімі, Мігел Велозу, Андерсон Полга, Тонел, Абель, Жоро Моутинью, Вукчевич (Перейринья, 72), Романьолі, Ізмайлов (Тіуї, 72), Лієдсон. Тренер: **Паулу Бенту**.

«Базель»: Костанцо (Кретон, 45), Ходель, Майсторович, Марке, Хуггель, Ба, Деген (Кабрал, 64), Карлітуш, Ергич, Едуардо, Дердийок. Тренер: **Крістіан Гросс.**

Голи: Вукчевич (8, 58).

Попередження: Карлітуш.

«Вердер» — «Брага» — 3:0 (2:0).

Бремен. «Везерштадіон». 40000 глядачів.

Суддя: Г.Казнаферіс (Греція).

«Вердер»: Візе, Налдо, Фрітц, Мертезакер, Овомойєла, Даніель Йєнсен, Дієго (Озил, 74), Бауманн, Розенберг, Хунт (Боровськи, 59), Уго Алмейда. Тренер: **Томас Шааф**.

«Брага»: Сантуш, Перейра, Фрешо, Контрерас (Стелвіу, 62), Паулу Жорж, Фернандеш, Родригес, Вандіньо, Матеус (Вендер, 67), Лінц, Жоржиньо (Жаїлсон 78). Тренер: **Мануель Машаду.**

Голи: Налдо (5), Даніель Йєнсен (27), Уго Алмейда (90, пен).

На 11-й та 36-й хвилині **Лінц** та **Жоржиньо** відповідно не реалізували пенальті.

Попередження: Фрітц, Візе — Контрерас, Паулу Жорж, Стелвіу, Фернандеш.

«Галатасарай» — «Байєр» — 0:0.

Стамбул. «Алі Самі Йєн». 34000 глядачів.

Суддя: Л. Батиста (Португалія).

«Галатасарай»: Ушак, Емре Гюнгер, Яман (Лінкольн, 83), Четін, Уджар, Туран, Топал, Езбек, Акман (Балта, 65), Хакан Шукюр (Нонда, 78), Юміт Каран. Тренер: **Карл-Хайнц Фельдкамп.**

«Байєр»: Адлер, Відал (Швелер, 87), Кастро, Кальсен-Бракер, Фрідрих, Рольфес, Сарпей, Барнетта, Шнайдер (Фрайєр, 61), Кісслінг, Барбарез. Тренер: **Міхаель Скіббе**.

Попередження: Емре Гюнгер, Туран.

АЕК — «Хетафе» — 1:1 (0:0).

Афіни. «Спіро Луіс». 21000 глядачів.

Суддя: Б.Лайєк (Франція).

АЕК: Моретто, Папастатопулос, Деллас, Арруабаррена, Ривалдо, Паппас (Бланко, 82), Кафес, Зікос, Нсаліва, Ліберопулос (Каллон, 75), Мандука (Ману, 66). Тренер: Ніколаус Костеноглу.

«Хетафе»: Пато, Беленгер, Сата Діас, Контра, Гавілан (Кортес, 61), Селестіні, Сіньорино, Пабло, Каскеро (де ла Ред 68), Уче (Ману 78), Брауліо. Тренер: **Мікаель Лаудруп.**

Голи: Бланко (90) - Де ла Ред (86).

Попередження: Зікос — Сіньорино, Пабло.

«Рейнджерс» — «Панатінаїкос» — 0:0.

Глазго. «Айброкс». 28000 глядачів.

Суддя: Н.Ріццолі (Італія).

«Рейнджерс»: Макгрегор, Бродфут, Папац, Уейр, Куельяр, Девіс, Адам (Кузен, 67), Хемдані, Фергюсон, Маккаллок, Ново (Бурк, 81). Тренер: **Уолтер Сміт**.

«Панатінаїкос»: Галінович, Вінтра, Гумас, Морріс, Мате, Ціоліс, Нільссон, Карагуніс, Маттос, Ндойє, Салпінгідіс (Поштига, 66). Тренер: **Жозеф Перейру**.

Попередження: Мате, Нільссон.

Підготував
Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ВАЛЛІЙСЬКИЙ ГЕРОЙ «МАНЧЕСТЕРА»

СЛІД «ДИНАМО»

Не так давно ми вживу могли поспостерігати за блискавичними сольними проходами, довгими, філігранно виконаними пасами у виконанні Гіггза, коли «червоні дияволи» виносили київське «Динамо» на НСК «Олімпійському». Результативним ударом валлієць не відзначився, хоча двічі посприяв своїм партнерам забити голи. Спочатку навіс Райана замкнув головою Фердинанд, а в другому випадку фірмовий рейд лівим краєм закінчився не менш яскравою подачею на голову Криштіану Роналду, який без перешкод зробив рахунок 3:1.

Взагалі, Райан не часто розписується у воротах суперників, але неодмінно значиться в асистентах. У цьому сезоні в його активі два забиті голи, і що цікаво: коли Райан забивав, МЮ неодмінно перемагав 4:1. У десятому турі валлієць довершив розгром «Астон Вілли», а в шістнадцятому — розпочав лік забитим голам у ворота «Дербі». Результативні передачі от-от повинні досягти позначки десять.

Без нього важко уявити нинішній «Манчестер Юнайтед». Його незмінний стиль, який неможливо сплутати ні з чим, до цих пір при ньому. Як і раніше, оборонці не мають протиотрути від його кинджальних проходів, а партнери ліниво стоять в штрафному, знаючи, що Гіггз у потрібний момент віддасть точний пас.

Гіггз з того сорту футболістів, про яких говорять, що будь-який тренер хотів би мати такого в складі. Вже в 13 років Райан вразив всіх неповторною манерою гри. Дивовижні й з роками відпрацьовані до автоматизму хитрощі, швидкі прориви, тонкі передачі — все це Гіггзу дається без напруги. Але головне його достоїнство — стабільність: жодного разу за свою професійну кар'єру Гіггз не опустився нижче свого рівня. На сьогодні він найтитулованіший із футболістів прем'єр-ліги, які грають, — тільки валлієць виграв всі титули з МЮ з 1992 року.

ЯК ПОПЕЛЮШКА ЗНАЙШЛА СВОГО ПРИНЦА

Втім, валлієць він лише наполовину. По материнській лінії. Батька свого Гіггз не знав — мати виховувала енергійного хлопчика сама. Можливо, саме це пізніше послужило вирішальним чинником при виборі збірної — Гіггз, який все життя прожив у Англії й зіграв чотири матчі за збірну англійських школярів, вибрав Уельс, про що вже 12 років шкодує вся Англія, яка так і не зуміла після відходу Джона Барнса виховати хорошого лівого хавбека.

Ім'я Гіггза зрослося з назвою «Манчестер Юнайтед» так міцно, що неможливо уявити ні клуб без гравця, ні самого валлійця в футболці іншої команди. Але перші футбольні кроки він робив не в МЮ, а в... «Манчестер Сіті». У 13 років Райан завоював титул найкращого футболіста Англії серед однолітків, вигравши з юнацькою командою «Сіті» всі трофеї сезону. А через два дні після 14-го дня народження додому до нього приїхав знатний гість — Апекс Фергюсон, тоді ще новий тренер МЮ.

І попелюшка знайшла свого принца. З того часу Гіггз і МЮ єдині. Фергюсон відзначає, що Гіггзу неймовірно легко дався перехід у дорослий футбол: «Одного разу я вирішив поставити його за резервну команду в тренувальному матчі проти основи. Вони вже чули про нього, і коли гравці зайняли свої місця перед стартовим свистком, всі погляди мимоволі були звернуті на Райана. Проти нього повинен був грати правий оборонець. Вів Андерсон — хлопець крутої вдачі. Він кинув погляд на свого опонента й посміхнувся: «Цьому дохляку не зашкодив би додатковий сніданок. Зараз я його нагодую!» Про свої слова Вів пошкодував відразу ж. Райан отримав м'яч, невимушено проскочив повз опікуна і вдарив по воротах. Вів заверещав, немов порося: «Хто це такий, біс візьми?!» Він скаженів, загрожував Райану розправою, а той раз-по-раз залишав його ні з чим і тікав до воріт. Після тієї гри хлопці постійно діставали мене запитаннями: а коли я переведу Гіггза в першу команду?»

РЕКОРД ЗА РЕКОРДОМ

У березні 1991-го Гіггз дебютував за «Манчестер Юнайтед», вийшовши на заміну замість Денніса Ірвіна в домашньому матчі проти «Евертона». Через два тижні він вперше вийшов у стартовому складі, і не в звичайному матчі, а в манчестерському дербі! І що б ви думали? На рахунок Гіггза записали переможний гол, проте сам гравець визнав, що навіть не торкнувся м'яча! «Пам'ятаю, як перед матчем Алекс Фергюсон разів п'ять повторив: «Райане, ти граєш на лівому фланзі». Всі мої помисли були пов'язані з тим, щоб не упустити атаку з свого флангу. «Загавився» я лише раз, пішов у штрафну, але м'яч, не долетівши до мене, від ноги Коліна Хендрі влетів у сітку. Що ж, подарували мені гол — ну й славно!»

Вперше Райан Гіггз по-справжньому опинився в центрі уваги громадськості в квітні 1992 року, коли зробив вирішальний гол Брайана Макклейра в фіналі Кубка ліги з «Ноттінгемом». Так був покладений початок нескінченним титулам Райана в футболці «червоних дияволів».

Бити рекорди в футболі — справа архіскладна. Грають вже півтора століття, всі кращі досягнення, здавалося б, встановлені й виглядають недосяжними. Але все-таки знаходяться гравці, яким вдається увійти до історії по-своєму, причому так, що в найближчому майбутньому ніхто й близько до встановлених ними планок не підійде. Сьогодні Гіггз — рекордсмен за кількістю виграних титулів за всю історію МЮ (24) і єдиний у світі дев'ятиразовий переможець англійської прем'єр-ліги (можливо, Гіггз і до десятка дотягне). Також він наймолодший футболіст, який грав за збірну Уельсу, й наймолодший валлієць, який забив гол за національну команду.

Ще один факт, який неможливо обійти стороною — це виграний чемпіонат МЮ сезону-1992-93. Саме в цьому сезоні Гіггз став основним гравцем «червоних», а чемпіонський кубок повернувся на «Олд Траффорд» після 26-річної перерви. Наступного сезону титул кращої команди Туманного Альбіону знову був за МЮ. Невдача в сезоні-94/95, коли МЮ після знаменитого нападу Еріка Кантона на вболівальника «Крістал Пелас» поступився чемпіонським званням «Блекберну», а в фіналі Кубка Англії програв «Евертону» 0:1, багато чого навчила Гіггза.

«Мені потрібно зізнатися, що перемоги ніколи не заводять мене по-справжньому. Мною рухає боязнь програти. Переможний чад зникає швидко. Ось ти на вершині й думаєш: як здорово, але що тепер? Після відпустки про минулу перемогу вже й не згадуєш, ти знову боїшся програти й починаєш все спочатку. Тому що в разі поразки літо стає порожнім, ти лежиш на пляжі й мучаєш себе роздумами про втрачені можливості».

РОЗПАД «ЧАРІВНОЇ ШІСТКИ»

Наступні два сезони знову були за «дияволами». Підросла «золота» молодь, як стверджував Братан Робсон. Гіггз, Бекхем, брати Невілли, Нікі Батт, Пол Скоулз — всі ці колоритні фігури «червоних» грали за молодіжну команду МЮ.

«Прекрасна шістка» й на полі, й у житті була нерозлучною. Тобто була нерозлучною до певного часу. «Розлучення» відбулося наприкінці сезону-2002-03, коли Бекхем перейшов до «королівського клубу». До того року МЮ, починаючи з сезону-1992-93, вже виграв вісім титулів. А після того... Почався занепад «червоних дияволів». Потроху шістка почала розпадатися. Відродження манкуніанців припало на минулий сезон, і вдев'яте в своїй кар'єрі Гіггз здобув титул чемпіона Англії. З тієї блискучої команди початку 90-х залишилося троє — наш герой, Скоулз та Гарі Невілл.

Якщо любов шанувальників «дияволів» до Гіггза була завжди незмінною, то на батьківщині Гіггза довго критикували. Причиною була його постійна відмова грати за збірну в товариських матчах. Слід зазначити, що частка справедливості в критиці була, й чимала. Чи не жарт — починаючи з 1992 року, Гіггз не приїхав у збірну на товариські матчі в 19 випадках поспіль! Природно, кожного разу офіційною версією була травма, проте мало кому в це вірилося. Ох, як нам це знайоме. Скільки разів Андрій Шевченко так «косив» від національної збірної України! Втім, останніми роками критика зійшла нанівець — сам Гіггз охоче їде до Кардіффа за будь-якого випадку. Говорять, що перед завершенням кар'єри він хоче встановити теплі відносини з керівництвом валлійської футбольної асоціації, бо має намір одного прекрасного дня сам стати біля керма збірної.

В Уельсі Гіггза люблять до безтями. Статистики підрахували, що ім'я Райан – найпоширеніше серед валлійців, які народилися після 1994 року. Парадоксально, чи не так? А якщо я вам скажу, що один з найяскравіших футболістів свого покоління Гіггз жодного разу не зіграв ані на чемпіонатах Європи, ані на першостях світу. Звинувачувати країну, в якій ти народився, чи самого себе, адже сам вибрав збірну Уельсу, яка ніколи зірок з неба не хапала? Це питання, мабуть, не раз ставив собі Гіггз. Двічі Райан все ж таки дотяг своїх «драконів» до стикових матчів плей-офф. Але в 1993-му на шляху валлійців постали румуни, а в 2003-му – Вадим Євсєєв і його партнери по збірній Росії. Зараз Райану 34 роки, і навряд чи йому вдасться зіграти на великому форумі. Національна збірна, мабуть, залишиться для нього темною сторінкою його футбольної історії. Однак, якщо перегорнути книгу далі, то там будуть лише світлі та яскраві сторінки.

СКАЖЕМО РАСИЗМУ – НІ!

Можливо, на перший погляд це здається дивним, але Гіггз — відомий борець проти расизму. Мало кому відомо, що його батько — темношкірий, уродженець Сьєрра-Леоне. На самому Гіггзі батьківські гени не залишили помітного відбитку, проте футболіст не раз піддавався расистським нападам на свою адресу ще з шкільних років. «Я пишаюся тим, що половина моєї крові — чорна, і при цьому не відчуваю ані найменшого бажання обговорювати це ні з ким, — говорить Гіггз. — Половина моєї сім'ї — чорні, і я не потерплю, коли хтось ставить іншу людину нижче за себе лише з тієї причини, що в неї шкіра світліша». Разом з двома іншими напівкровка — Тьєррі Анрі та Ріо Фердинандом — Гіггз є обличчям кампанії проти расизму і, за власними словами, готовий «боротися все життя за викорінювання цього зла».

Хочеться, щоб побільше таких людей було на світі, й побільше вони затримувалися в футболі. Але час Райана минає, і незабаром він залишить футбол. Але сам Гіггз не поспішає підводити підсумки своєї кар'єри, хоча вже й автобіографію написав. «Не знаю, як в інших, а в мене в пам'яті більше залишилися поразки, ніж перемоги, — розповідає валлієць. — Я їх весь час прокручую, намагаюся зрозуміти, що й коли зробив не так. І постійно відчуваю бажання помститися. А перемоги я й справді швидко забуваю. Ось через кілька років, коли вже не гратиму, почну пишатися блиском медалей. Поки ж вони в музеї клубу. Адже найважливіша медаль — завжди наступна».

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

ВЛІТКУ ТРЕНЕРОМ «БАРСИ» СТАНЕ ВЕНГЕР

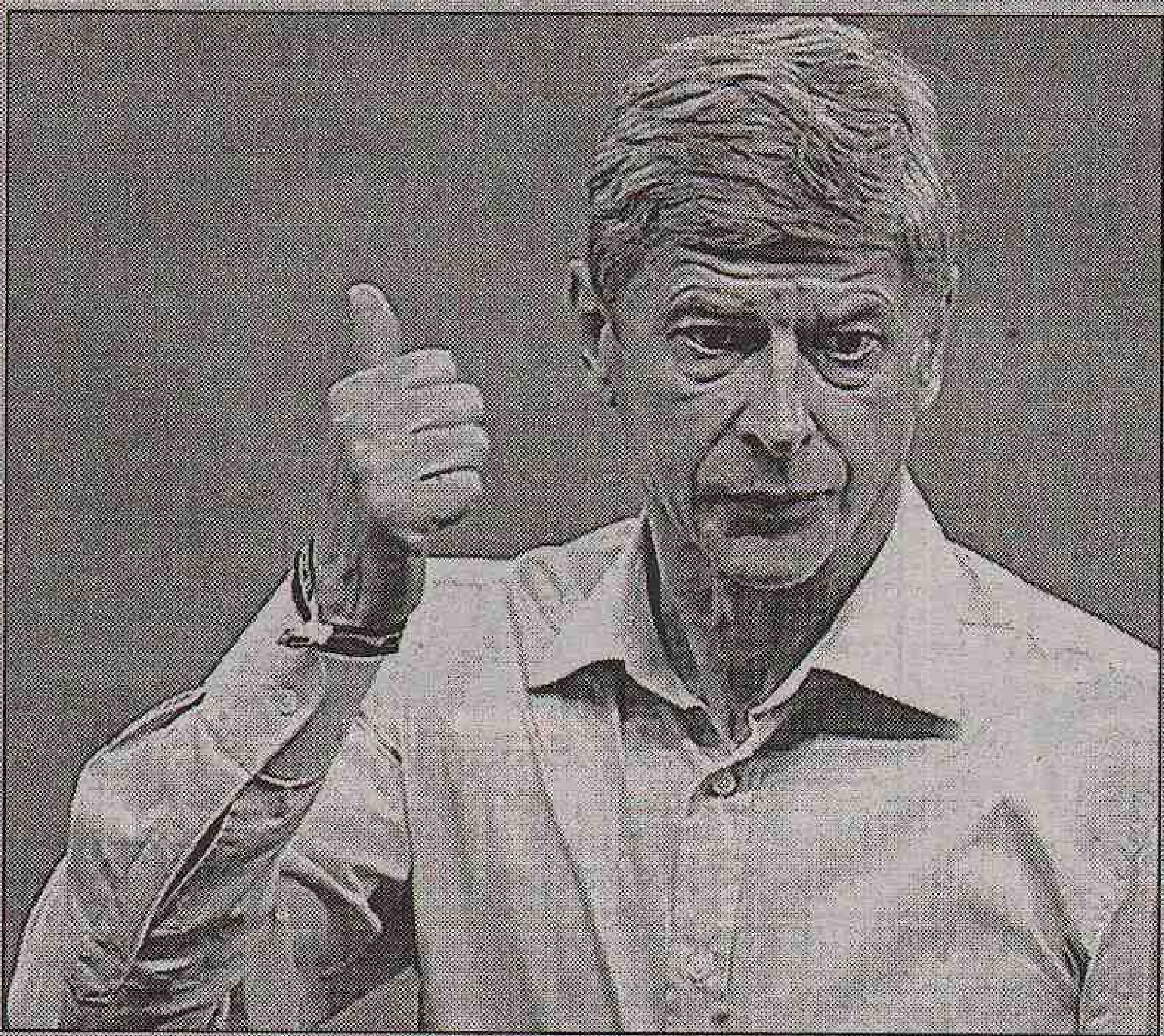

Влітку на посаду головного тренера «Барселони» може бути призначений Арсен Венгер, повідомляє El Mundo Deportivo. Зараз «гранатово-сині» займають другу сходинку в іспанській прим'єрі, і якщо підопічні Франка Райкаарда не зможуть завоювати титул, голландському фахівцеві доведеться залишити команду. Також наставником каталонського клубу можуть стати Жозе Моуриньо або Марко ван Бастен, проте саме француза, на думку іспанського видання, називають основним претендентом на цю посаду. Сам Венгер, у свою чергу, недавно підписав новий контракт із «канонірами», що ставить під питання можливість зміни клубу в найближчі три роки.

ЧЕРЕЗ ТРАВМУ РОНАЛДО МОЖЕ ЗАВЕРШИТИ КАР'ЄРУ

Офіційні особи «Мілана» підтвердили, що форвард команди Роналдо порвав зв'язки на лівому коліні. Бразилець травмувався в середу в матчі з «Ліворно» (1:1).

Ця травма може покласти кінець його кар'єрі. Терміни відновлення при таких травмах складають від дев'яти місяців до одного року.

Роналдо вже двічі зазнавав серйозних травм у 1998 і 2000 роках, але тоді це було праве коліно.

ПРЕЗИДЕНТ «СЕВІЛЬЇ» ЗАПЕРЕЧУЄ ФАКТ ПЕРЕГОВОРІВ З МОУРИНЬО

Президент «Севільї» Хосе Марія дель Нідо заявив, що не розглядає кандидатуру Жозе Моуриньо на посаду головного тренера команди. «Ми довіряємо Маноло Хіменесу. Так, команда не показує очікуваного результату, але міняти тренера ми не збираємося. Звичайно, Моуриньо прекрасний тренер, але ми не вели з ним переговорів. Повторюся, про зміну тренера й не думали», – наводить слова дель Нідо Sky Sports.

КЛЕМЕНТЕ ОЧОЛИТЬ ЗБІРНУ ІРАНУ? НЕ ФАКТ

Призначення відомого іспанського фахівця Хав'єра Клементі головним тренером збірної Ірану, про яке днями повідомила світова преса, його роботодавці, як з'ясувалося, зовсім не вважають фактом, що відбувся. «Клементе контракт підписав, а ми – ще ні», – заявив президент Футбольної федерації Ірану Алі Кафашьян. За його словами, вирішено доповнити угоду пунктом, який зобов'язує тренера постійно знаходитися в Ірані і дозволяє лише двічі на рік ненадовго виїжджати на батьківщину. Вся інша відсутність обговорюватиметься окремо. Якщо Клементе не погодиться на цю умову, федерація шукатиме іншого кандидата. Таку жорстку реакцію викликали повідомлення іспанської преси про те, що Клементе не збирається переїздити на місце майбутньої роботи. «Я виведу Іран на чемпіонат світу, не залишаючи своєї вілли в Іспанії», — процитувала його одна з газет. «Нам не підходить тренер, який літатиме туди-сюди на літаку, і якщо працювати він збирається саме так, контракт буде анульований», — заявив віце-президент Ірану Мохаммад Алі Абаді, який займається розвитком спорту в країні.

«БАРСЕЛОНА» ГОТОВА КУПИТИ ДРОГБА ЗА 25 МІЛЬЙОНІВ ФУНТІВ

Улітку цього року іспанська «Барселона» не проти оформити трансфер форварда «Челсі» до каталонського клубу. Про це повідомляє tribalfootball.com.

За нападника збірної Кот д'Івуару «Барселона» готова заплатити 25 мільйонів фунтів стерлінгів.

Цього тижня партнер Дрогба по збірній півоборонець «Барси» Яя Туре сказав, що Дідьє був би щасливий грати у «Барселоні».

СКАНВОРД № 88 «АРГЕНТИНА-1986»

... Акобян
Фото 1
Фото 2
Кемпес, Загало
Оборонець "Ліверпуля"
Найкращий бомбардир в історії серії "А"
Вершина
Кім ... Ян
"... - Ахлі"
Англ. рефері
Хавбек "Ньюкасла"
... Бен Хаїм
Період часу
Півоборонець зб.Грузії
Нападник "Севільї"
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Нападник зб.Румунії на ЧЄ-2000
... Раш
Стадіон у Ніцці
"Музиканти"
... Боровськи
Руї ... (бек зб. Анголи)
... УЄФА
Лідер атак зб. Ізраїлю
Нападник "АЗ"
Ча Ду ...
... - Райт Філліпс
Форвард "Расинга"
... Чжун Хван
"Хартс ... Оук"
Фото 3
Фото 4
Хавбек зб.Франції 50-х рр.
Екс-бек "Мілана"
"... - Паулу"
Оборонець "Тоттенхема"
Клуб із Хожува
"Ута - ..."
Аппіа, Кежман
Хавбек зб.Гани
Оборонець "Бафана-Бафана"
... Сунесс
Бек "Арімінії"
Фото 4
Фото 5
Клуб із Скоп'є
"... Бодуен"
... Богоссян
Об'єкт на полі
Оборонець "Айнтрахта"
... Морте
Команда з Словенії
Фото 5
Фото 6
Білор. легіонер "Арсенала"
Фото 6
Поле
Угорський клуб
Ван дер ... (екс-кіпер "МЮ")
... Де Гуй
Команда з Тольятті
Фото 7
Забивав у двух фіналах ЧС
Розвага для футболістів на зборах
... Кан'єнда
Фото 8
Фото 7
Фото 8

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Отакої!

А ЩОБ НЕ БАВИВСЯ ТЕЛЕФОНОМ!

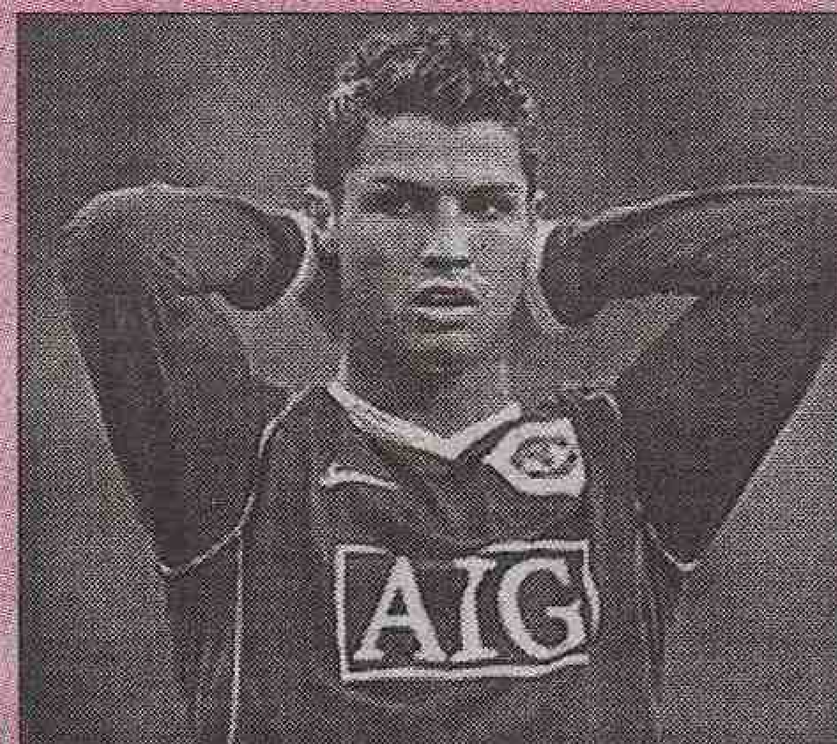

Півоборонець «Манчестер Юнайтед» Криштіану Роналду оштрафований на 8 тисяч фунтів за відправку смс-повідомлень під час тренування клубу.

Сер Алекс Фергюссон застав футболіста за відправкою чотирьох смс-повідомлень під час перерви в тренуванні на базі «Манчестера» в Карінгтоні.

23-річний португалець був оштрафований на 2 тисячі фунтів за кожне відправлене повідомлення – за «тарифами» нових правил використання мобільних телефонів у клубі.

БЕКХЕМ НЕ ГРАЄ, А РЕКЛАМУЄ ...НИЖНЮ БІЛИЗНУ

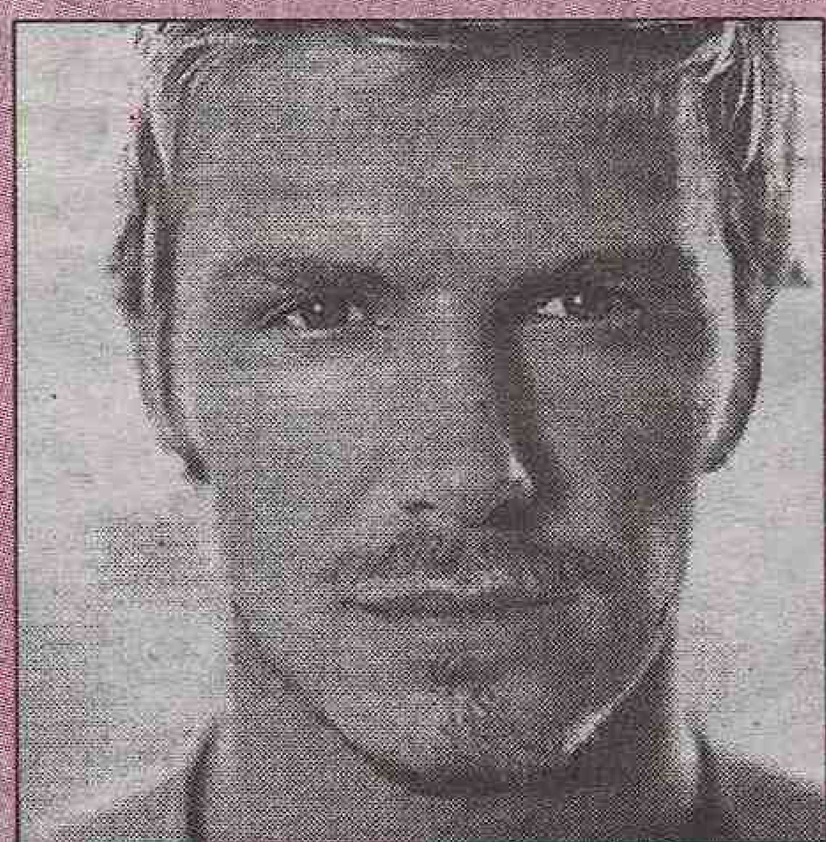

Американці розкритикували півоборонця «Лос-Анджелес Гелексі» Девіда Бекхема за те, що він, власне, не приділяє достатнього часу футболу.

Так оглядач Каліфорнійського видання Los Angeles Times Ті Джей Симерс звинуватив Бекхема в тому, що він весь час те і робить, що труси рекламує.

«Все, чим він зараз займається, це рекламою нижньої білизни. Я розумію, що для нього це ідеальний варіант, адже все, що від нього потрібно, це лежати і мовчати. При цьому Бекхем не зробив зовсім нічого для того, щоб сприяти розвитку футболу в Штатах», – пише Симерс.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА
(відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025018.
Індекс 60994.